XXXI. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM **Ára: 1,80 Ft** 1975. JÚLIUS 10.

Sajdik Ferenc rajza

– Nem korai még az arató-ünnep, emberek?

– Miért lenne korai? Nem mi aratunk, hanem a kombájnok…

KEDVES LUDAS!

HITELEZEK A CÉGNEK

1973 szeptemberében beléptem a Centrál Szövetkezet dunakeszi részlegéhez, mint bedolgozó. A központban akkor egy nyomtatványt tettek elém. Írjam alá, hogy fizetésem 10 százalékát levonhatják, mert a szabályok szerint csak így tudnak felvenni a szövetkezeti tagok sorába. Biztosítottak: amennyiben kilépek, a részjegyek összegét természetesen azonnal visszafizetik.

Nos, minthogy munka hol volt, hol nem, 1974. április 16-án szabályos keretek között kiléptem. Távozáskor megkérdeztem, mikor fizetik vissza a béremből levont részjegyek összegét? Ez addigra már 670,— forintra rúgott.

Azt válaszolták, hogy legyek nyugodt, majd postán kiküldik.

Eltelt három hónap, nem küldték ki postán, de még nyugodt voltam. Levelet írtam az elnöknőnek és megkérdeztem: mi újság a részjegyeimmel? Az elnöknő azt válaszolta, hogy a közgyűlés 1975 áprilisában ül össze és az majd kiutalja, én csak legyek nyugodt.

Minthogy 1975 májusáig egy árva fillért nem kaptam, bementem a szövetkezet központjába, hogy a munkaügyi előadóval beszéljek. De még mindig nyugodt voltam.

A munkaügyi előadó közölte velem, hogy már más elnök van, de fogjak ott nyomban tollat, írjam meg a kérésemet. Ugyanis mások is járnak hasonló cipőben és ezeket a papírokat az új elnök gyűjti.

Másfél éve hitelezek a cégnek. Fordított esetben már rég bírósági úton hajtották volna be rajtam az összeget, kamatostul együtt.

A férjem rokkantsági nyugdíjából élünk, én, mint csökkentett munkaképességű bedolgozó, csak minimális jövedelemmel rendelkezem. Szóval, volna helye annak a 670 forintnak.

Még várok. De — valahogy már nem vagyok olyan nyugodt.

Csizmár Jánosné
Fót, Kazinczi u. 34.

AGYONÜTNI? AZ IS JÓ!

Itt van a nyár, legyek zsonganak körülöttem és egy gond: miért nem lehet mostanában azt a régifajta, ötvenfilléres légyfogót kapni, ami hűséges volt a nevéhez és meg is fogta a legyet?

Az 1973-as készítményből itt-ott még akad mutatóba, de azt méltatlanul hívják légyfogónak, mert már régóta nem alkalmas légyfogásra. Van ugyan újabb hatásos szer, a légyirtó fecskendő, de annak meg az ára túl vastag a kisember pénztárcájához.

Maradna a címben említett megoldás, csakhogy nyugdíjas lévén, valahogyan nem tudok már a legyek után repülni.

Czuczi István
Oroszlány, Mészáros L. u. 17.

HOL? MICSODA KÉRDÉS!

Az „Olvasó kérdezi" című rovatban olvastuk, hogy valaki érdeklődik: hol lehet a kétszemélyes Autopress kávéfőzőhöz felső szűrőt vásárolni?

Engedelmükkel válaszolunk: nálunk. Méghozzá minden mennyiségben.

Címünk a következő: Iparcikk Kisker. Vállalat, 123. sz. Vasbolt. 6000 Kecskemét, Komszomol tér 8. Kérjük, szíveskedjenek a rendelést a név és a pontos cím feltüntetésével, boltunkhoz eljuttatni.

Üdvözlettel
„Jókai" szocialista brigád

A TRÉFÁS TELEFON

Hosszú-hosszú évekkel ezelőtt beadott kérelmemre 1974 decemberében felszerelték nálam a telefont. Még a számát is közölték: 854-529. Mily nagy volt az örömöm...

És mennyire hiábavaló!

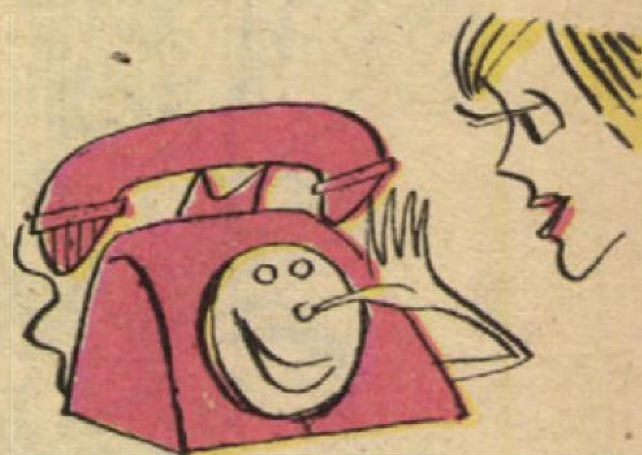
A tréfás készüléken ugyanis azóta sem tudok beszélni.

Csak éppen fizetek érte.

A májusi számla például 722 forintot tett ki. (60 Ft előfizetési díj, 11 Ft beszélgetés, 651 Ft szerelés.) Örömmel fizettem be, s vártam a beszélgetési lehetőségét. De hiába hívogattam a központot, senki sem jelentkezett.

De most, a júniusi számlánál újra eszükbe jutottam. Ezúttal 130 forintot kellett befizetnem.

Most kíváncsian várom, hogy meddig megy az egyoldalú játék. Már arra gondolok, hogy egyezséget kötök a postával. Ők nem küldik többé a számlát, én viszont minden hónapban bedobok — mondjuk — tíz forintot az Erzsébet-hídról a Dunába. Így mindketten jól járunk.

A telefonomat pedig továbbra is levélnehezéknek használom.

Ferentzi Károlyné
Budapest, Edömér u. 6.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Miért nem hívom fel B.-t?" c. cikkben foglaltakat megvizsgáltam. A cikk írója kifogásolta, hogy az egyéni tudakozó folytonos foglaltsága miatt nem tudta megérdeklődni egy előfizető hívószámát. Ezzel kapcsolatban megemlítem, hogy a tudakozó valóban nagymértékű elfoglaltsága részben a távbeszélő névsorok elavultságából, részben a Belvárosi Távbeszélő Központ túlterheltségéből adódik. Az új tudakozó üzembe helyezése ez év december végére várható. Ezzel és az új közületi telefonkönyv megjelenésével a helyzet nagymértékben javulni fog. Addig is a nagyközönség szíves türelmét kérjük.

László Lajos
igazgatóhelyettes

Szőke Józsefné, keceli lakos panaszával kapcsolatban vizsgálatot folytattunk. Nevezett járaton szolgálatot teljesítő személyzetünk meghallgatása során elmondta, hogy a megállóhelyen egy rakodó gépkocsi tartózkodott, ezért kényszerült ő a megállótól távolabb, a virágtartónál lefékezni. Az autóbusz ajtaját 80 százalékig ki lehetett nyitni, így az utascsere biztonságosan lebonyolítható volt, hiszen a panaszost is elszállították. Járati személyzetünket elmarasztaltuk a bejelentő által kifogásolt, megengedhetetlen, udvariatlan magatartása miatt.

Pataki Sándor
igazgató h.
Volán 10. sz. Vállalat, Szeged

SZÍVESSÉG?

A Budapest 180-as postahivatalnál kiállított takarékkönyvemre pénzt akartam betenni. Sajnos, nem sikerült. Közölték velem, hogy a könyvet áttették a Kulich Gyula téri OTP-be, mert már „rég volt benne mozgás".

Furcsálltam a dolgot, egy takarékkönyv végül is nem sajtkukac. Kértem hát a panaszkönyvet, de azt többszöri határozott kérésemre sem voltak hajlandók odaadni. Ott álltam hát megfürödve, se betétkönyv, se panaszkönyv. Nyugodt ember vagyok, ezt még nem is tettem volna szóvá, csakhogy a hivatal vezetője roppant érdekes magyarázattal szolgált. Azt mondta:

— A takarékbetétek kezelését mi szívességből végezzük!

Hát most már aztán igazán nem tudom, mit tegyek. Vajon adjak-e legközelebb borravalót a postának?

Umann Tamás
Bp., Pentelei Molnár u. 13.

CSAK KORSÓ!

B. Gy. miskolci olvasótársam „Pikkoló" c. írását szeretném túllicitálni. Emberi gyarlóság, hogy szeretünk a másiknál nagyobbat mondani. Nos — azt hiszem —, nekem most sikerül. B. Gy. ugyanis azt panaszolja, hogy a pikkoló sört legtöbb helyen már nem ismerik. Kérem, én felfedeztem egy olyan vendéglátóipari egységet, ahol már a pohár sört is száműzték az itallapról.

Májusban felruccantunk Budapestre, hogy megnézzük a BNV-t. Minthogy a nagyközönség csak délután tekinthette meg a vásárt, a délelőttöt csatangolással töltöttük. És az ilyesmiben egy kicsikét kiszárad az ember. Elvetődtünk a „Kocsma a pepita oroszlánhoz" címzett I. osztályú vendéglő elé, sőt, ugyanazzal a lendülettel be is sétáltunk az oroszlán barlangjába. A környezet megnyerte a tetszésünket, csak akkor romlott el a hangulatunk, amikor rendelésre került a sor.

— Kérünk két pohár sört — mondtuk mi.

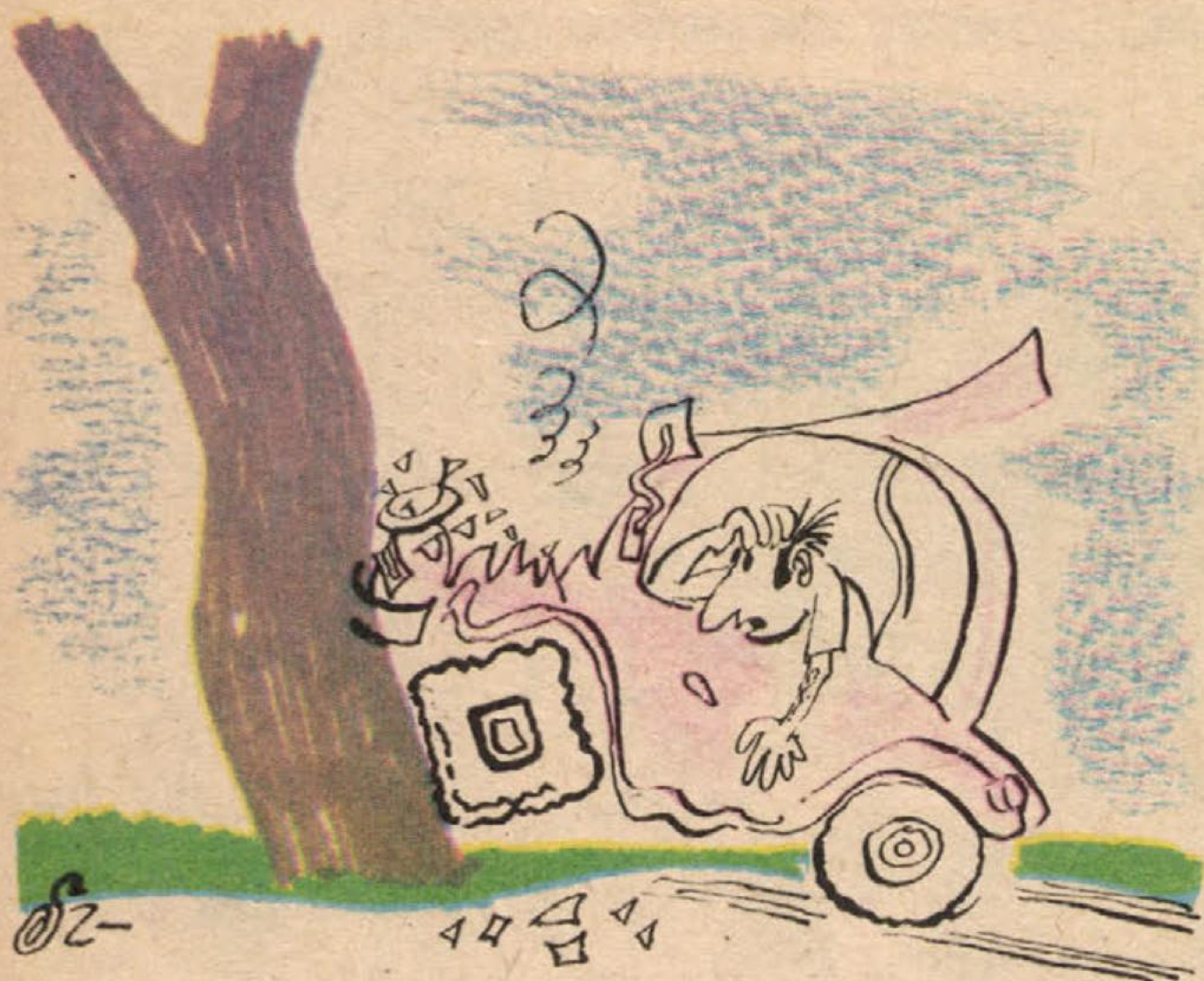
— Nálunk csak korsó sör van, kérem — mondta a bájos felszolgáló kisasszony.

Így aztán én hoppon maradtam, mert bármily hihetetlenül hangzik is, akadnak az országban még itt-ott olyan polgárok is, akik nem tudnak meginni egy korsó sört.

Már várom a következő olvasó levelét. Aki majd rajtam is túltesz és ír egy vendéglőről, ahol csak egész hordó sört lehet kapni.

Nemesfalvy Károlyné
Győr, Rákóczi F. u. 12.

A KÖR NÉGYSZÖGESÍTÉSE

A BRIT OROSZLÁN ÉS A KÖZÖS PIAC

– Szegénykém! Helyesebb lett volna az Állatvédő Ligába belépnie . . .

MÉG EGYSZER A CIPŐRŐL

A cipőipar egyik illetékese azt nyilatkozta a televízióban, hogy valóban sok a panasz a lábbelikre, de csak itthon. Külföldön nem.

Vagyis mi — ellentétben a külföldiekkel — szeretünk panaszkodni.

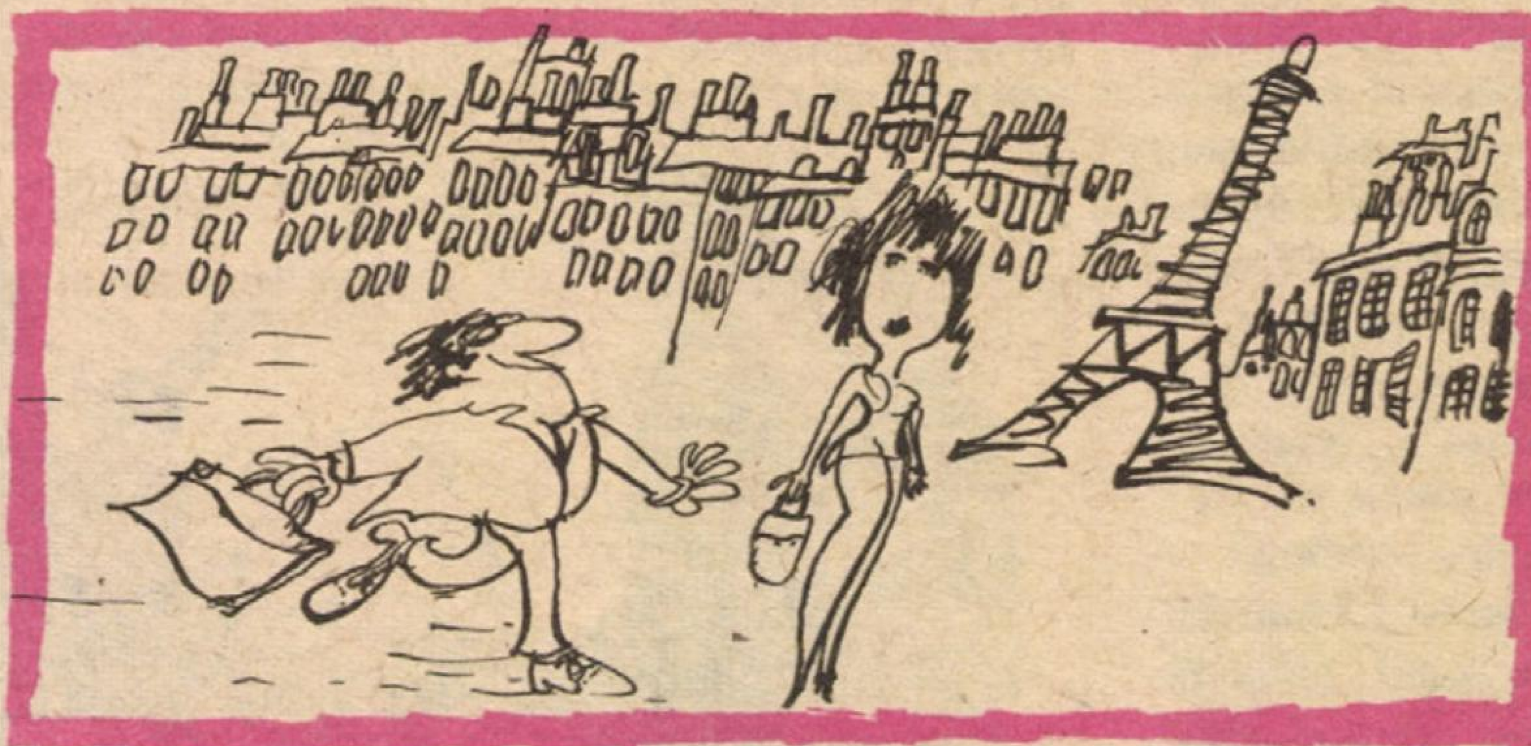
Éppen aznap — amikor a riport elhangzott a televízióban — vettem egy új cipőt. Egy barna félcipőt a drapp öltönyömhöz és mivel csak itthon szoktak panaszkodni a magyar cipőkre, külföldön nem, azonnal útlevelet kértem. A kérdőívek ama kérdéseire, mi utazásom célja, azt feleltem: *cipőviselés.* S arra a kérdésre, hogy meddig akarok külföldön tartózkodni, azt válaszoltam: *amíg a drapp öltönyömet hordom, ahhoz ugyanis remekül passzol a barna cipő.*

Volt egy olyan kérdés is: élnek-e külföldön rokonai? Nekem nem élnek, írtam be a kérdőívbe, de a cipőmnek igen, mivelhogy nagyszámban exportálunk magyar cipőket külföldre. (Tudok a cipőmnek egy nagynénikéjéről, akit egy táncosnő hordott Sanghajban, annak idején.)

Hogy hova utaztunk? Párizsba. Én már voltam Párizsban, de a barna félcipőm még nem. Az ő kedvéért elmentem újra. Mit meg nem tesz az ember egy vadonatúj cipő kedvéért!

Mindjárt az első napon feladtam egy képes-levelezőlapot a szeretteimnek:

„A cipő csodálatos! Nem szorít se elöl, se hátul. Remekül érzem magam benne."

A második napon megismerkedtem Duval úrral, aki szidta a párizsi közlekedést, a nagy adókat, a főnökét, a feleségét és a kormányt. Duval úr keserű ember volt, tele panasszal. Mindenre és mindenkire panaszkodott, csak egyre nem: a magyar cipőkre.

Ha kell, erre meg is esküszöm.

Bezzeg odahaza! Furcsa nép a magyar, annyi szent: ha csak teheti, panaszkodik. A cipőkre. Igazuk van a magyar cipőipar illetékeseinek, külföldön egész más a helyzet.

Meg is írtam szeretteimnek egy levlapon:

„Ha új cipőt vesztek, azonnal utazzatok külföldre. Már esőben is slattyogtam a párizsi utcákon, de a cipőmnek meg se kottyant. Jó vásár volt: úgy járok benne, mint egy papucsban. Csókoltatom a magyar cipőipar illetékeseit."

Egy este, a Pigalle-on, megismerkedtem egy borzas hajú, kifestett arcú, de igen vonzó hölggyel, aki retiküljét lóbálva, fel-alá sétált az utcán. A hölgy nem volt jókedvében: panaszkodott a szerény forgalomra, a nagy konkurrenciára, a smucig férfiakra, a rendőrségre, az inflációra, de amikor megkérdeztem: elégedett-e a magyar cipőkkel, hosszú ideig nem felelt, csak nézett rám ijedten, aztán azt mondta, hogy nagyon, nagyon elégedett, elégedettebb már nem is lehetne. De hogy utána miért futott el visítozva, azt nem tudom. Én csak azt kérdeztem tőle: elégedett-e a magyar cipőkkel?

A válaszból megtudtam, amit akartam. Külföldön valóban nincs panasz a magyar cipellőkre.

Javaslatom: adjanak minden cipőhöz egy útlevelet és a vízum legyen beleragasztva — talpbélés helyett. Az IBUSZ pedig nyomasson plakátot: *„Magyar cipőben járjon külföldön!"* Vagy: *„Ha jól akarja érezni magát az új cipőjében, utazzék külföldre!"*

Ha ez a javaslatom — valamilyen okból — kivihetetlen, akkor a cipők minőségén kellene javítani.

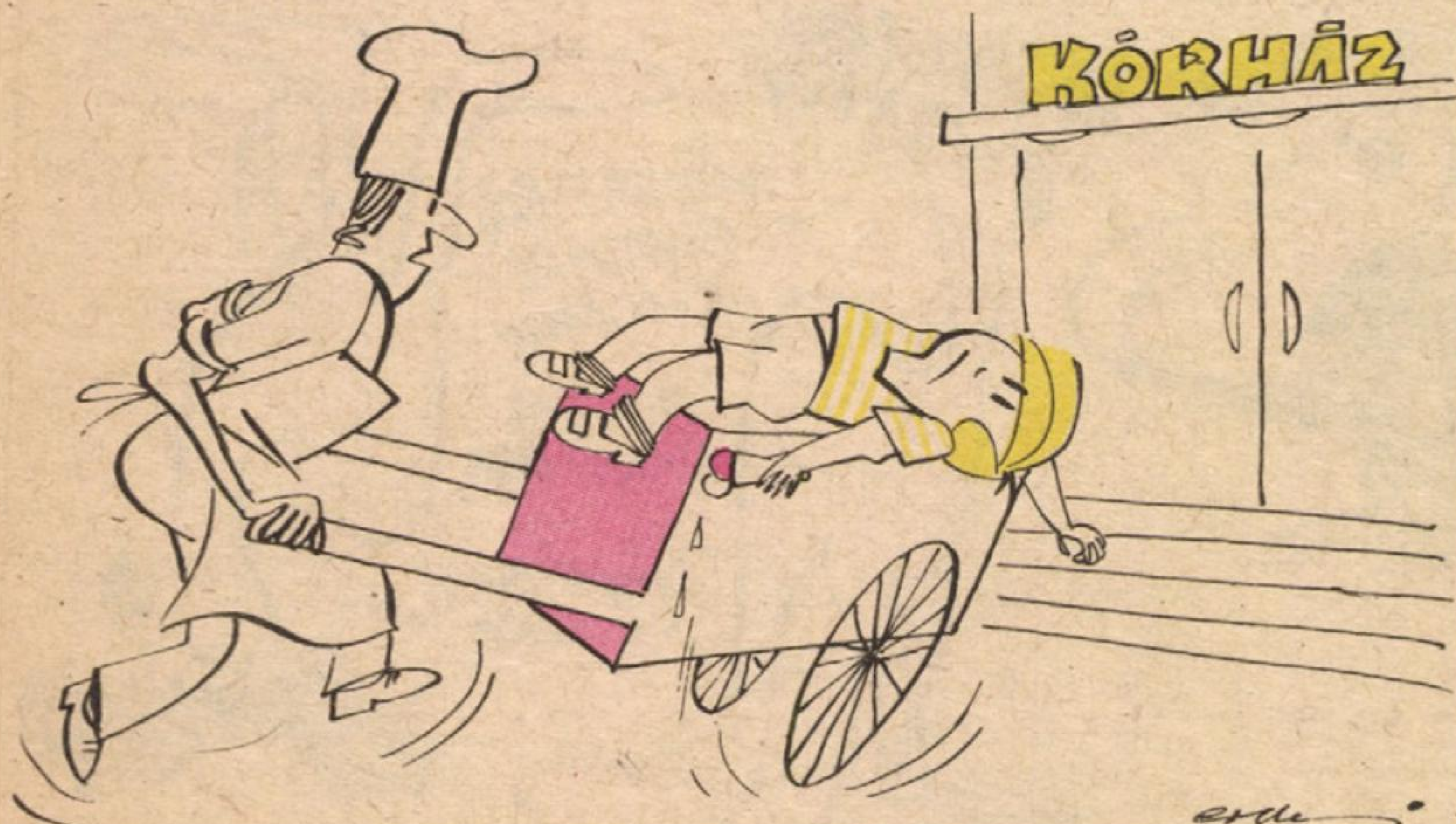
A tévériportból azonban kiderült, hogy évek óta ezt csinálják, évek óta javítanak a cipők minőségén és még évekig ezen fognak fáradozni.

Az idő tehát nekünk dolgozik.

Kár, hogy jó cipőt még nem tud csinálni.

Mikes György

DERÉK FAGYLALTOS

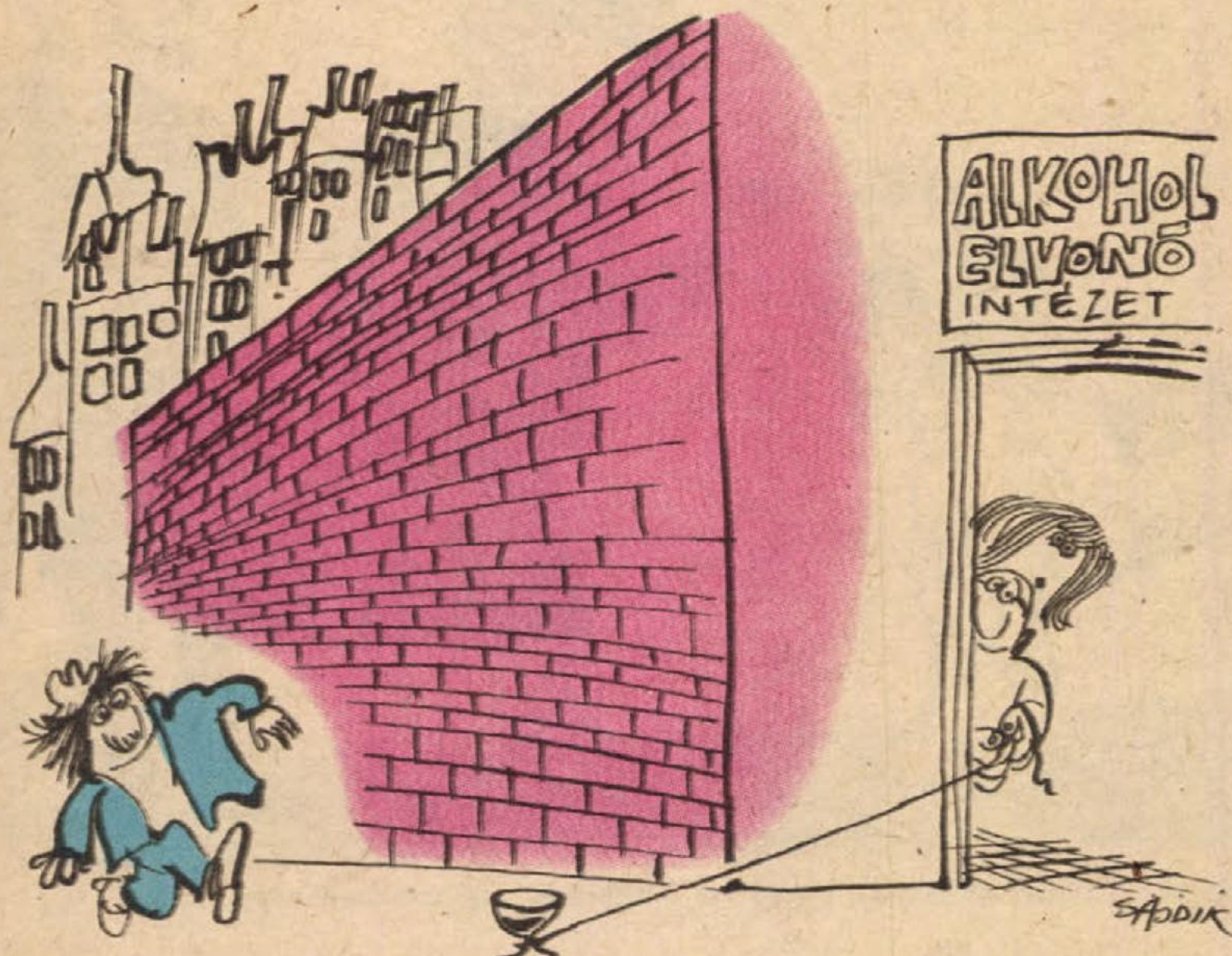

Nem hagyja cserben áldozatát.

ÖNÉRZETES KOMMENTÁTOR

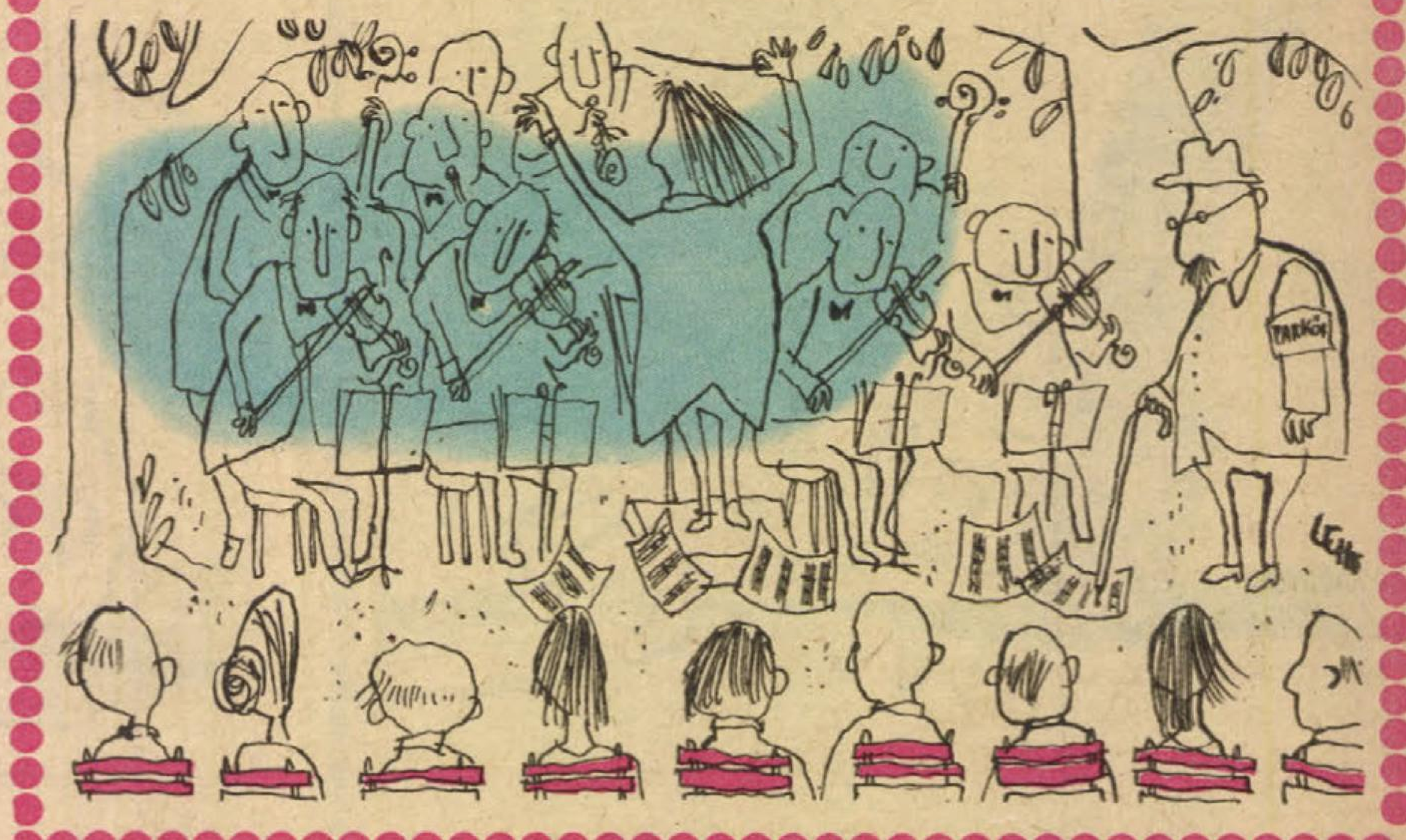

– Mi az, én itt hiába magyarázom a ciprusi helyzetet?! . . .

CSÁBÍTÁS

SZABADTÉRI KONCERT, ZENEKEDVELŐ CSŐSSZEL

Levélváltás a munkafegyelemről

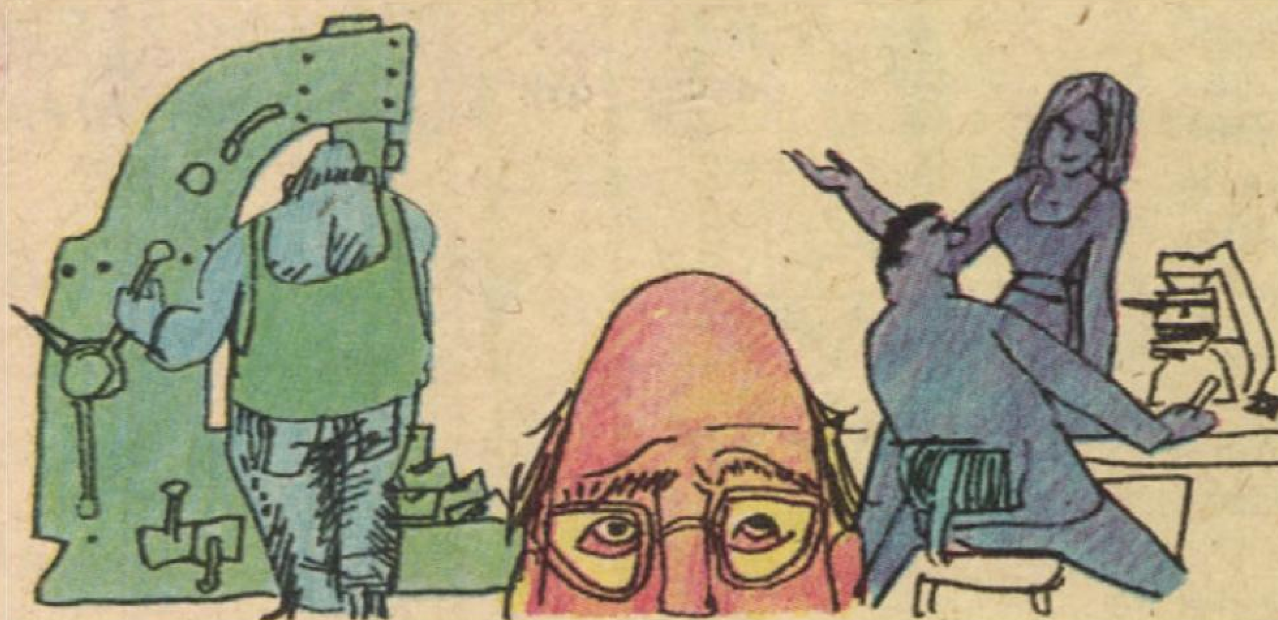
Kedves Szerkesztő elvtárs!

Mindig azt hallom és olvasom, hogy csak azért a munkáért szabad bért kifizetni, amely mögött megfelelő termelés van. Ezzel szemben számos vállalatnál, köztük a mienknél is, a rosszul dolgozók, a kevesebbet termelők ugyanannyi pénz visznek haza, mint a jól dolgozók, a többet termelők. Így van ez nálunk az üzemben és a vállalat irodáiban is, ahol ugyan nem folyik termelő munka, de szám szerint többen végzik el az adminisztrációt, mint kellene és észrevehető a „kapun belüli" munkanélküliség. Vajon mennyi kára származik ebből a népgazdaságnak? Nem kellene a jól dolgozókat jobban fizetni, amikor ilyen nagy a munkaerőhiány?

Kedves Olvasónk!

Azt hiszem, még megközelítő becsléssel sem lehetne megállapítani az efféle hanyagságból és szervezetlenségből eredő valóságos népgazdasági veszteséget. Ha az illetékesek tudják is, hogy hány száz millió (vagy esetleg milliárd!) a népgazdaságnak ebből eredő vesztesége, kint lennének a vízből. Ezzel ugyanis még nem tűnne el a veszteség. Csak akkor tűnne el, ha a vállalatvezetés önöknél — és máshol is — jobban körülnézne a saját háza táján. Vagyis gondoskodnék arról, hogy mindenki a munkájának megfelelő és azzal arányban álló fizetést kapjon. Aki rosszul dolgozik, kevesebbet, aki jól dolgozik, többet. Hogy ne érje szó a ház táját, a vállalatok nyilván szívesen fizetnek annyit a hanyagul dolgozóknak, mint amit csak a jól dolgozók érdemelnek meg. Legalább nem borul fel az egyensúly. Szerintük.

Amint látja, én ugyanazt mondom, amit ön, de ön mégsem ugyanazt mondja, amit én. Ha ugyanis a jól dolgozót jobban fizetnék, amint azt ön szeretné és mint amennyi jár neki, akkor ő is éppen úgy termelés nélküli keresethez jutna, mint azok a hanyagul dolgozók, akik ellen ön szót emelt. Tehát ez esetben sem lenne a kapott pénz mögött termelési érték. Csak azt tudom elképzelni, hogy a hanyagok, a rossz munkát végzők kevesebb pénzt kapjanak, de ne úgy, hogy a jó munkát végzők többet kapjanak annál, mint amit megérdemelnek.

A vállalaton belül és minden egyes üzemben jól ismerik a hanyagokat, a lógósokat, a munkaidő alatt kisurranókat, azokat, akik későn kezdenek a munkához és korábban fejezik be. Nagy kár ez még akkor is, ha a belső semmittevés, szomszédolás, pletyka stb. tartja a munkahelyen őket, és csak fejrantkor hagyják el az üzemet.

A vállalatnál a vezetők is rendszerint jól ismerik a lógósokat, tudnak róluk, de nem szólnak nekik, szemet hunynak: szeretik a békességet, a nyugalmat, az állóvizet, félnek, hogy megsértődik a lógós szaktárs az üzemben vagy a létszám feletti kartárs az irodában.

Ha ez a szemlélet megváltozna, jelentősen javulna a munkamorál és a most még hanyagul dolgozók megjavult munkájából, illetve annak értékéből az eddiginél több jutna a népgazdaságnak. Ez kétszer kettő négy.

Csak így lehetne segíteni ezen a régi gondon. És nem azzal a most egyre inkább divatozó mentegetőzéssel, hogy „Ugyan, kérem, nem lehet a munkafegyelmet megkövetelni, amikor olyan nagy munkaerőhiány van!"

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

INTERNACIONÁL

(ZÁRSZÓ)

Jó néhány héttel ezelőtt átalakították a Múzeum körúti Astoria eszpresszót, s a helyiség fölé gyönyörűszép fémbetűkkel ez a felirat került: Grill Internacionál. Ez a nagyképű, de műveletlenségre valló felirat nagyon sok járókelőt bosszantott fel, s szóvá tette egy-két lap is, köztük a Ludas Matyi. Elvártuk, hogy a cégérért felelős Hungarhotels vállalat válaszol a bírálatra, de nem válaszolt. Nem válaszolt annak ellenére sem, hogy lapunkban kétszer is válaszra biztattuk. Mivelhogy udvariasságra még egy vendéglátóipari vállalatot sem lehet kötelezni, tudomásul vettük ezt a példátlan közönyre valló magatartást, noha hozzá hasonlóra lapunk harmincéves története során nem emlékszünk. Mit is válaszolhatott volna az említett vállalat? Íme, néhány példa:

1. „Csakugyan hibát követtünk el, elnézést kérünk érte. Legközelebb, ha idegen nyelven írunk valamit, előbb megkérdezzük valamelyik szállodánk portását. Most már azonban maradjon így, mert nincs pénzünk a kijavítására."

2. „Szerintünk a vitatott elnevezés nemhogy rossz, de egyenesen kiváló. Olyannyira, hogy már az újításért járó összeget is kifizettük érte."

3. „És ha hibás? Ez legyen a legnagyobb gondunk. Tisztelettel."

4. „Válaszunkkal várunk. Hátha megjelenik valahol egy cikk, mely védelmére kel az internacionálnak?"

•

Megjelent. Az Élet és Irodalomban (mely lap korábban szintén kifogásolta a feliratot) Ladó János, a nyelvészeti tudományok kandidátusa hosszú és alaposan elemző cikkében úgy véli, hogy az internacionál nem kifogásolható, tévedtek azok, akik bírálták. Annak az állításunknak cáfolatául, hogy ilyen szót semmilyen nyelv sem ismer, megállapítja, hogy az albánok igenis ismerik. Ez az érve inkább mosolyra késztet, mintsem meggyőz, kivált ha figyelembe vesszük, hogy milyen kevés albán mászkál a Múzeum körúton. De zöld utat enged az internacionálnak annak okán is, hogy a kereskedelmi fantázianevek megengedik az írásmódnak ezt a szabadságát. Ezt még a nyelvészeti tudományok kandidátusának sem hisszük el. A név megválasztásában érvényesülhet a fantázia, bizonyos fokig talán az írásmódban is, de nem korlátlanul. Nevezhetné magát például a Royal Szálloda — a fantázianév jogán — Rojal Szállodának? Aligha. Egyébként a szóban forgó felirat *szórendje* egyértelműen tanúskodik arról, hogy a Grill Internacionál nem a fantázia, hanem a külföldieskedő műveletlenség terméke. (A nyelvi fejtegetésnek azzal a mondatával, mely szerint a Hungarhotels üzemegysége „nemzetközi ételeket olcsón és mégis osztályán felüli szinten szolgál ki", — nem vitatkozunk, mert ilyen irányú tapasztalataink nincsenek.)

S végül: néhány olvasónk ingerülten vetette szemünkre, hogy egy ilyen „piti" ügyre ennyi időt és energiát fordítunk. Magyarázatul: számunkra ez az egész kérdés nem a nyelvi vita céljait szolgálta. Kétmilliónyi olvasótáborunk szeme elé akartuk tárni, hogy még egy ilyen kis ügyben is milyen nehéz (és olykor lehetetlen) rendet teremteni, ha a rendteremtő jó szándék a makacs és lélektelen közönnyel találja szemben magát.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Már nyomukban is vannak a külföldi vadászok...

– Most már ingyen kapjuk, de olyan is...

– Megkérnem, kolléga, hogy takarjon, mert annak az úrnak is tartozom ezer forinttal.

– Halló! Házkezelőség? Ha érdekli önöket, a hatodik emelet négyben is létesült egy víztároló.

ÜNNEPRONTÓ

– Minek örülsz annyira, szeptember 1-én minden kezdődik elölről!...

DR. KOVÁCS BALLADÁJA

Dr. Kovács közértbe indul,
mert bájdús neje küldi őt:
„Fiacskám, ezt-azt összeírtam,
vásárolj be, van rá időd..."
Dr. Kovács leverten indul,
kezében szatyor, két darab,
szája szótlan, de dúlt szívében
tombolni kezd a népharag.

Dr. Kovács egy óra múlva
fújtatva lép be ajtaján;
bájdús neje a két szatyorból
rögvest kiránol szaporán,
majd felkiált: „Te szerencsétlen,
hol maradt a só, a kalács?!"
Valamit dünnyög s visszabaktat
a közértbe dr. Kovács.

Dr. Kovács másodszor tér meg,
s oly szelíden, hogy megható,
ám percek múlva kiderül, hogy
nem érkezett vele a só...
Már nem dünnyög, csak kisomfordál
s elmegy... Majd ismét hazatér.
A nej bűnbánó: „Mehetsz vissza,
kéne egy kis babérlevél..."

...Dr. Kovácsné álmosan vár,
csupa remegés, csupa láz;
a boltokat már rég becsukták,
de nem jött meg dr. Kovács.
Napok múlnak, hónapok tűnnek,
s ha keresik Kovács urat,
„A közértbe ment – szól az asszony –
babérlevél után kutat..."

Székely Dezső

TRIBUN

Al McGuire, a Marquette-egyetem kosárlabdaedzője mondta:

— Sikeres együttműködés csak akkor képzelhető el, ha a csapat átveszi az edző egyéniségét. Hasonlítson rám az a csapat. Vagyis: legyen szemtelen, rámenős és goromba.

***B**rian Vriesmant, a Hope főiskola 214 centis kosárlabdázóját megkérdezték; kinek köszönheti a legtöbbet sportpályafutása során?*

— Hát természetesen az édesanyámnak — mondta a legény. — Aki 190 centi magas volt.

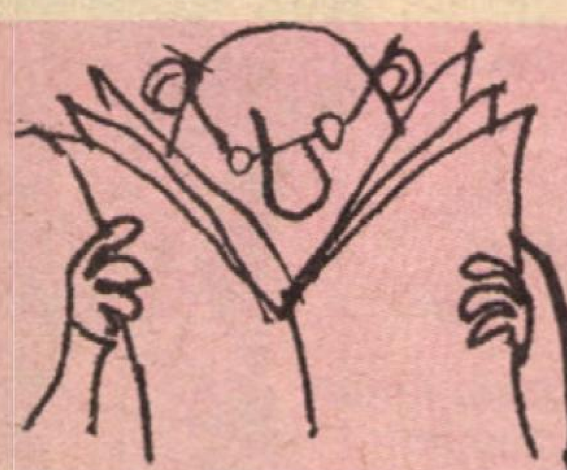
A nyugatnémet sportlap írja:

— A világon csak két olyan dolog van, amit nem lehet megváltoztatni. A végrehajtott halálos ítélet és a játékvezető döntése. Szép. Bár... mintha az utóbbira már lett volna példa.

***A**z amerikai Scholastic Coach („Iskolai edző") c. lap szerkesztői üzenetei közül:*

„Rengeteg középiskolai tréner kérdezi tőlünk, hogyan tehetne szert egy évi rendes jövedelemre. Ennél mi sem egyszerűbb: dolgozzanak két évet."

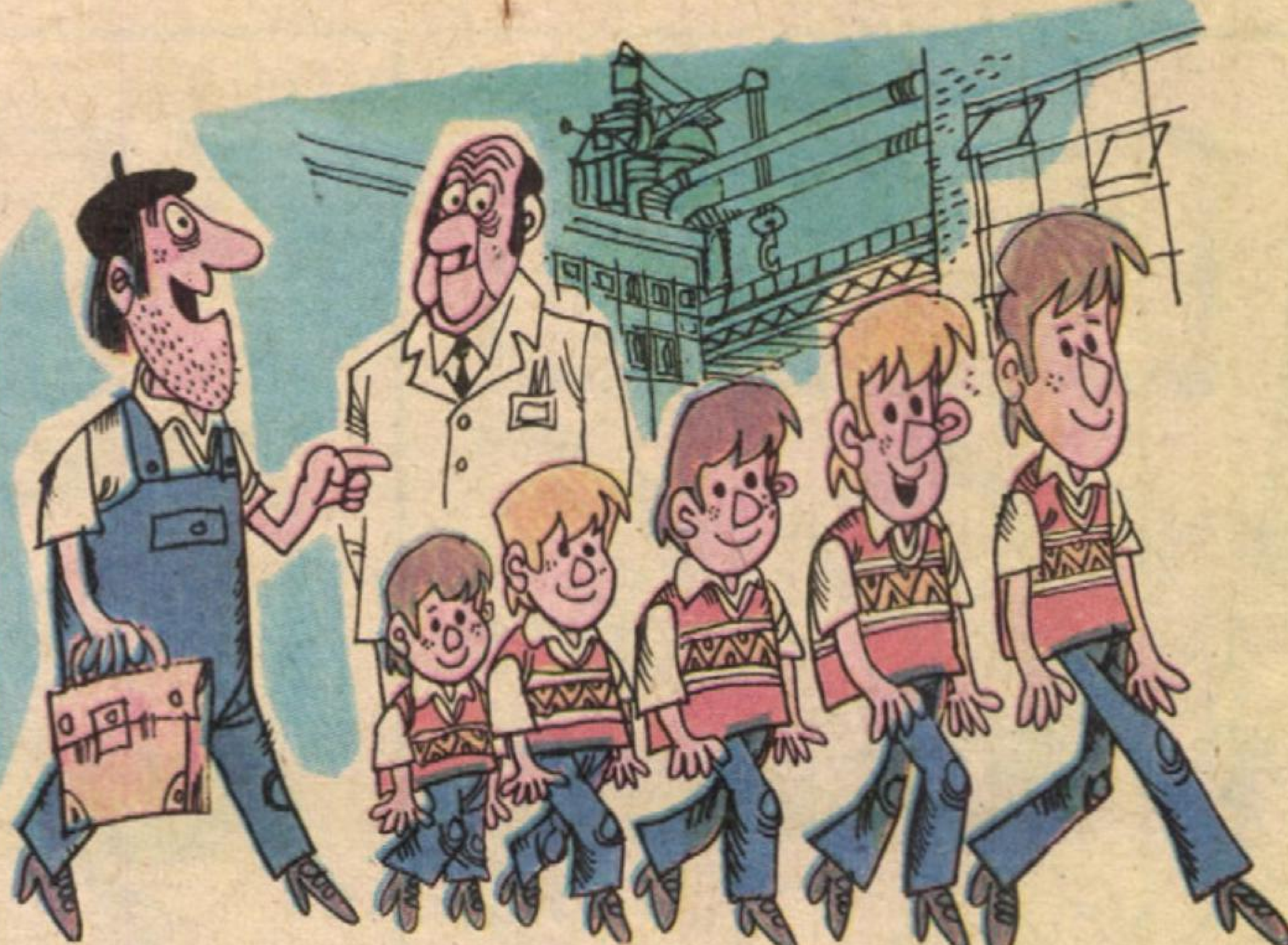
Joe Namath, a profirögbi csillaga húszkilós súlyfelesleggel érkezett az edzőtáborba, de már az első héten sikerült leadni öt kilót. Megkérdezték, hogyan csinálja?

— Egyszerű — mondta Namath. — Ami ízlik, azt kiköpöm.

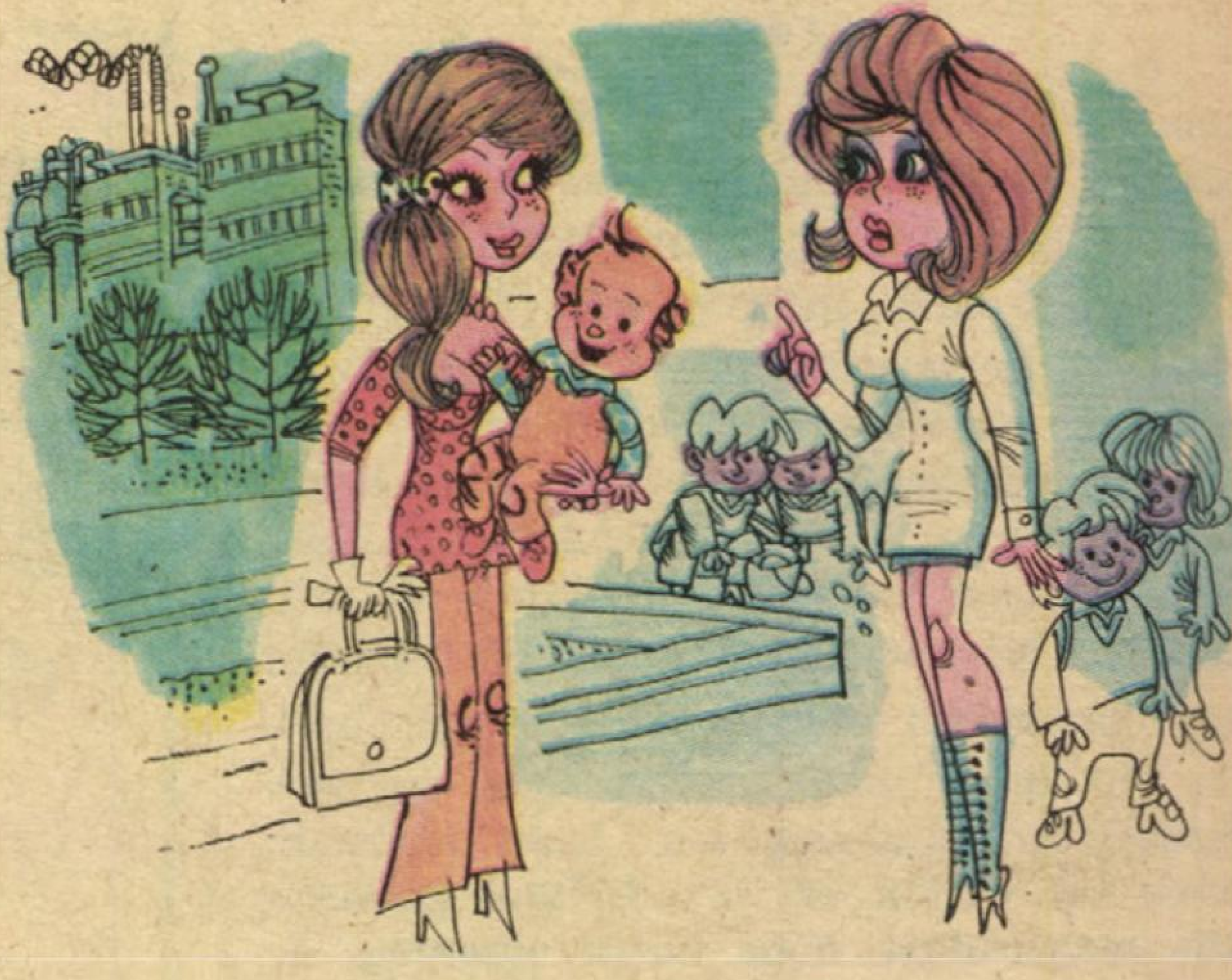
(p. p.)

FIATALOK NYÁRI MUNKÁN

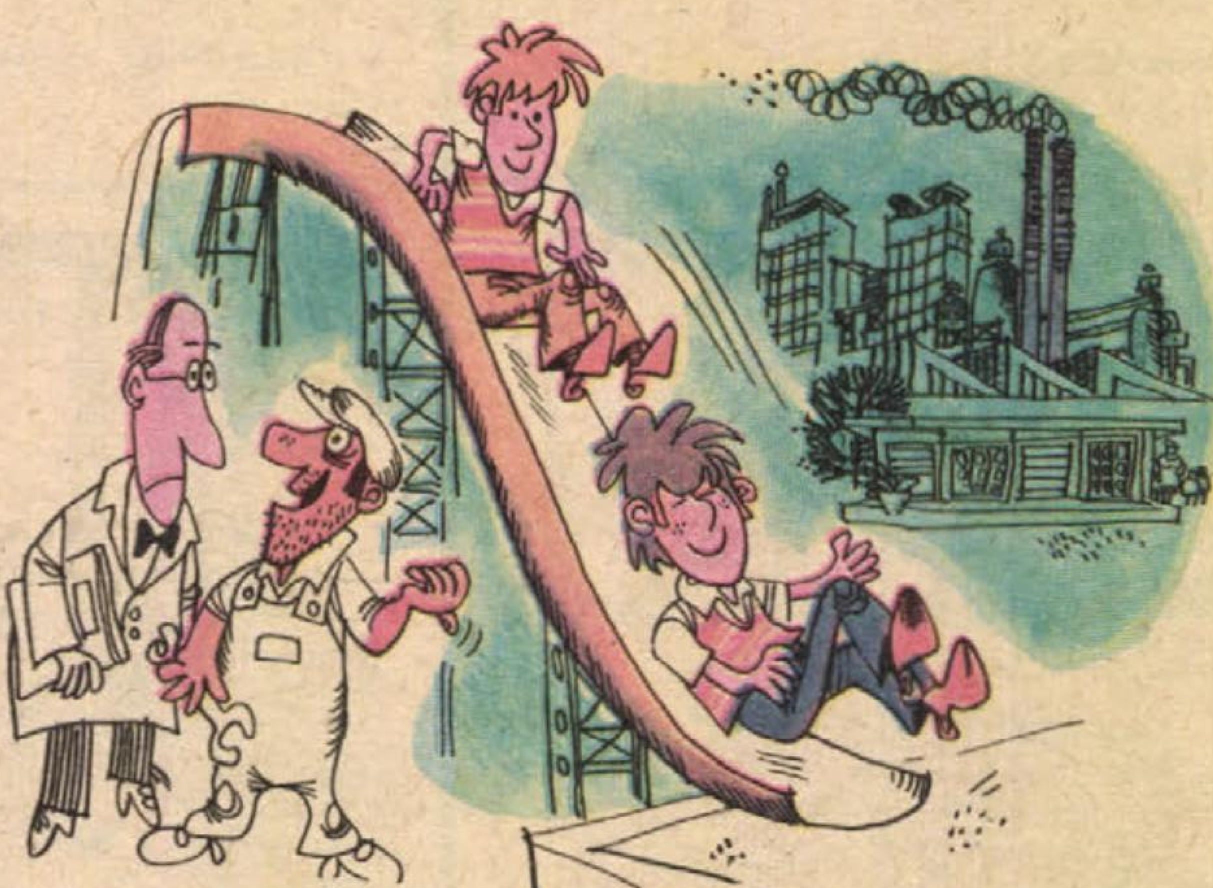
Endrődi István rajzai

– Nincs többé munkaerő-hiányunk, művezető kartárs. Elhoztam az összes gyerekemet...

– Az óvodánkban nincs hely, de jelentkezzék a kisfia nyári munkára, és akkor egész nap ott lehet maga mellett a gyárban...

– Nem tudtuk a gyerekek túlóráját kifizetni, hát most lecsúsztatják...

Ebédidő

A. KURLJANDSZKIJ:

SZÍNTÉVESZTŐ

Éppen a televíziót néztem, amikor csengettek és barátom besett a szobába. Arcán rögtön láttam, hogy valami történt vele.

— Elválok a feleségemtől — üvöltötte.

— Nyugodj meg — csitítottam. — Sokan elválnak.

— De tudod, hogy én miért?

— Te miért?

— Mert színtévesztő!

— Én nem akarok beavatkozni az életedbe, de azért megkérdezem; mi van vele?

— Színtévesztő! Nem érted?

— Nem, én agglegény vagyok...

— Ez nem az, amire te gondolsz. Ez a szemmel kapcsolatos.

— A szemmel?

— Azzal! Nem tudja megkülönböztetni a színeket! Neki mindegy, hogy piros, kék vagy lila.

— És?

— Rózsát kap, nefelejcsnek nézi. Leviszem a Fekete-tengerhez, azt hiszi a Fehér-tengernél vagyunk.

— Vidd a Fehér-tengerhez, az olcsóbb...

— Ne viccelj, amikor én megőrülök. El sem tudod képzelni, micsoda kín egy színtévesztővel élni. Virágot viszel. Neki mindegy, hogy milyet. És ha kölnit... Levendula, orgona...

— Várj csak! A kölnit az illata után lehet megkülönböztetni.

— Hogy hogy?

— Egyszerűen ki kell nyitni az üveget és megszagolni.

— Minek?

— Hogy megtudja az ember, milyen az illata.

— Az illata?

— Persze. Minden kölninek más a szaga.

— Én soha nem vettem észre... Szerintem teljesen egyforma a szaguk.

— Megőrültél?

— Teljesen egyforma...

— Akkor hogy különbözteted meg őket?

— A színük alapján. Az egyik világosabb, a másik sötétebb...

— Na, de az illatuk?

— Mit akarsz tőlem azzal az illattal? Már megmondtam világosan: mindegyik egyforma!

— Nagyon sajnálom, de meg kell mondanom, hogy te beteg vagy. Az a helyzet, hogy igenis minden kölninek más az illata.

— Ezt komolyan mondod?

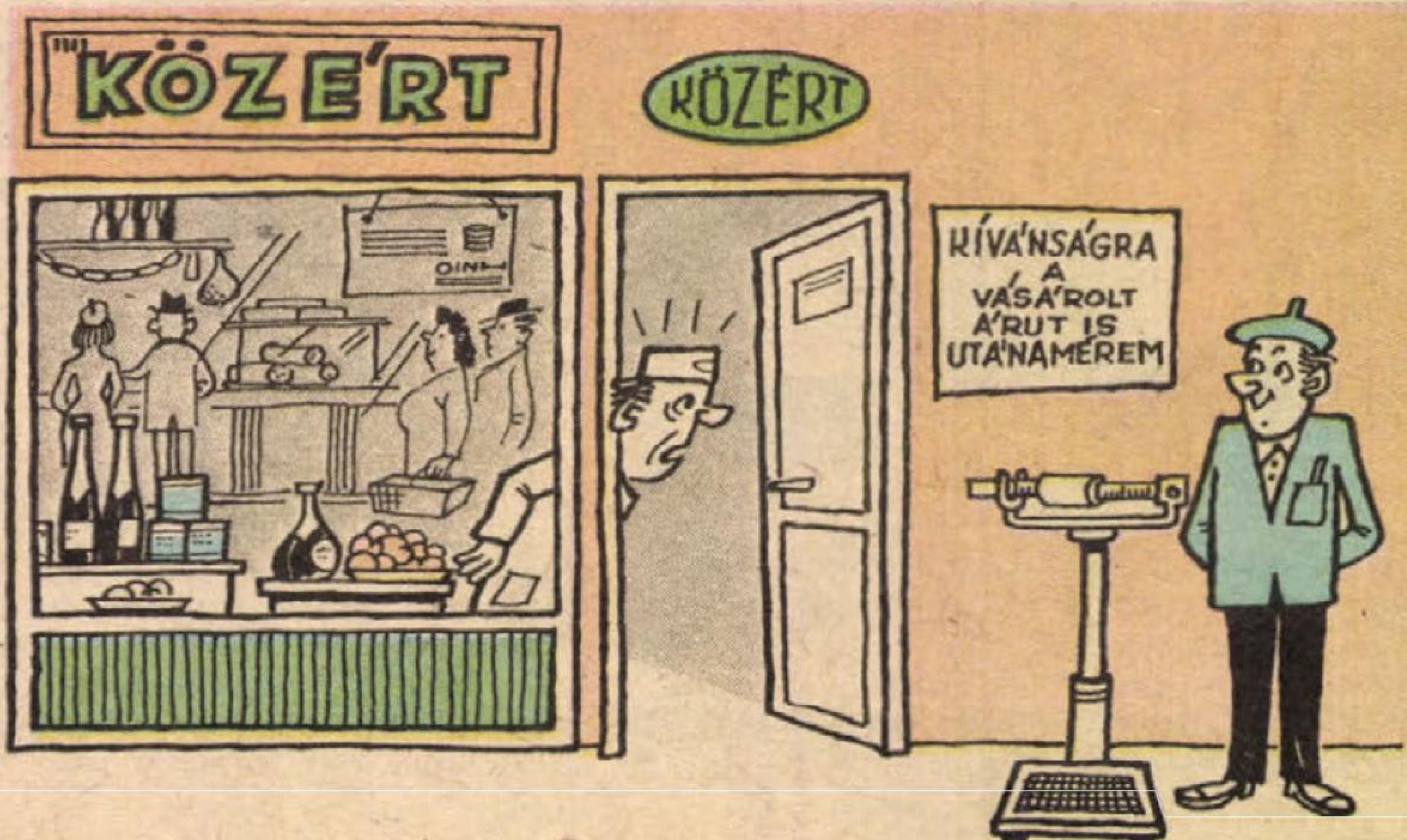
— Becsületszavamra.

A barátom teljesen megrendült. Aztán váratlanul megszólalt:

— Tudod mit, hagyjuk az egészet! Most lesz a feleségem születésnapja. Veszek neki tévét. Majd azt mondom, hogy színes...

(Oroszból fordította: Barabás Péter)

KELLEMETLEN SZOMSZÉD

GYANÚS

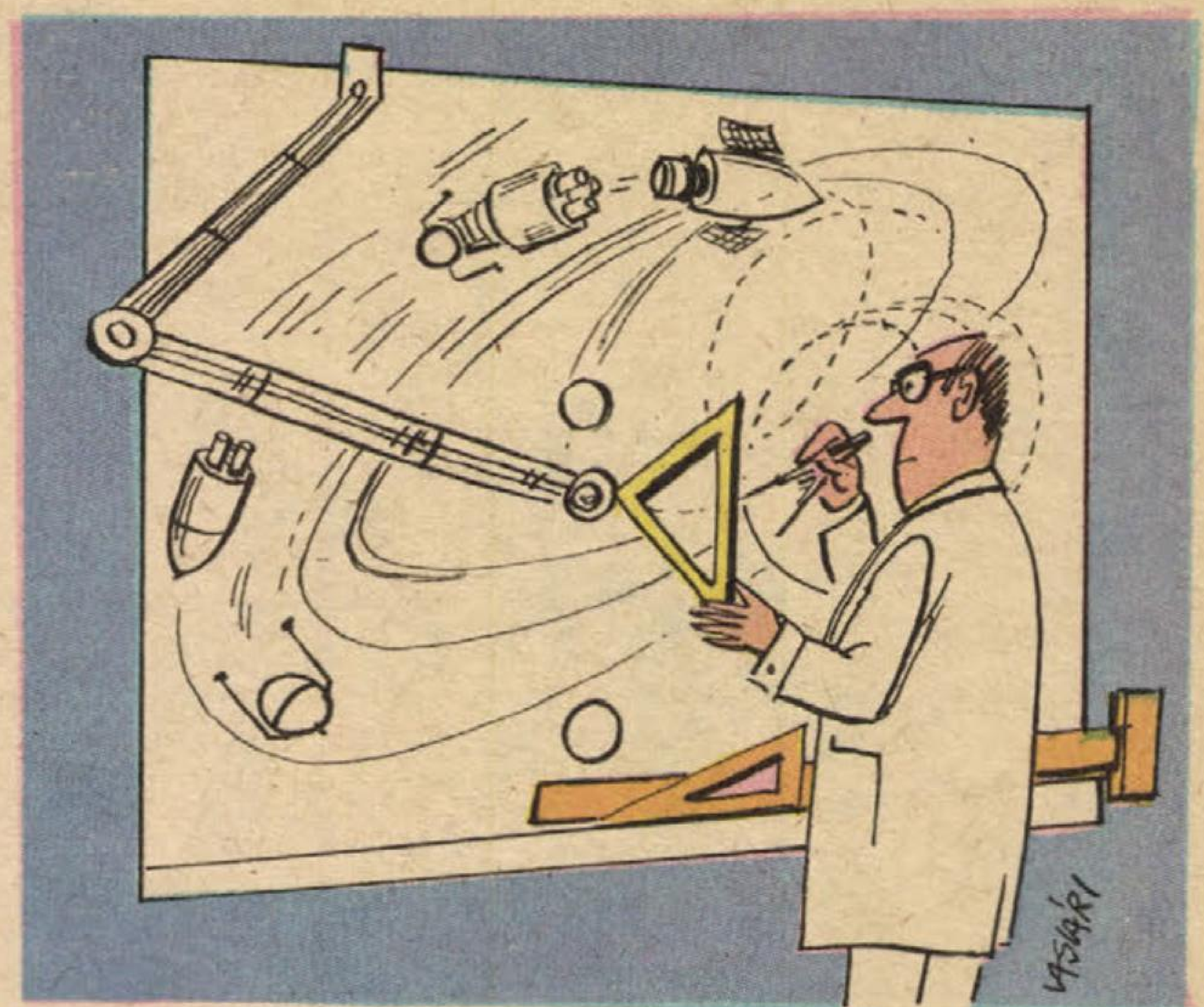

SOKAT ÍGÉRŐ ROMOK

– Ebből két év múlva egy római amfiteátrumot lehetne csinálni ...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXXIX.)

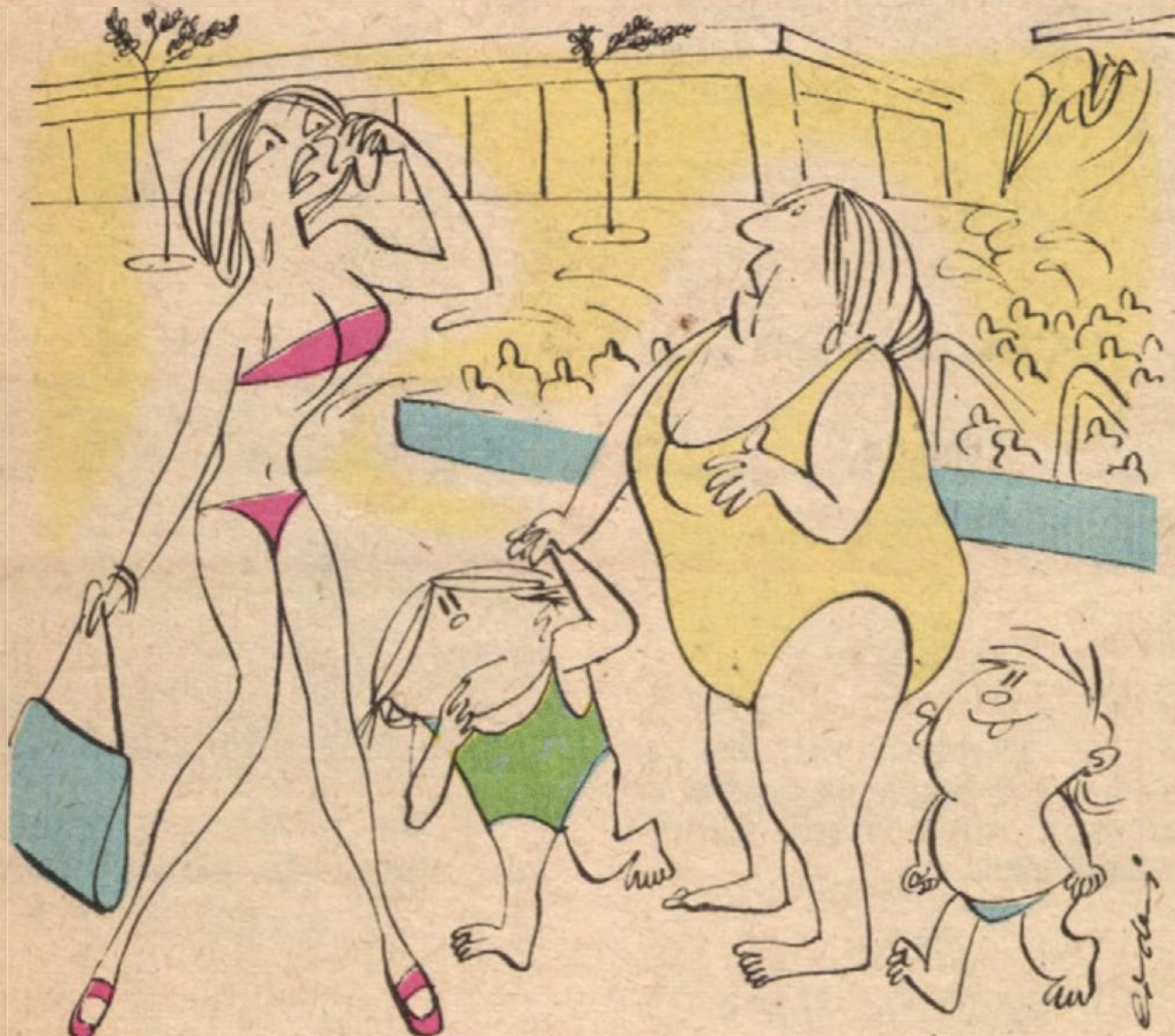
„Ki a végtelen űrt kimérted, anyagot alkotván beléje."

(Madách)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy kis vidéki állomáson a vasutas tájékoztatja az utasokat:
— A gyors tíz perc múlva érkezik, a személyvonat három óra múlva. Azt tanácsolom, hogy személyvonattal utazzanak.
— Miért?
— A gyorsvonat nem áll meg a mi állomásunkon.

STRANDJELENET

– Miért sír, kislány?
– Elvesztettem a vőlegényemet.
– Miért nem kerestei a hangosbemondón?
– Nem tudom a nevét...

MEGJAVÍTVA

Vakáció

VIZSGA

— Lajos — intett a főpincér a szakközépiskolásnak, aki nyári gyakorlatát gyúrta a vízparti üzemegységben. — Vedd át egy fél órára. Most úgy sincs forgalom, átugrom a pedikűröshöz.

A teraszon egy szem vendég ücsörgött. Szigorú tekintetű emberke, kockás rövidnadrágban. Néhány perc múlva felnézett az újságjából.

— Fizetek!

Lajos ugrott. Kicsikét dobogott a szíve. Az első randevú... az első csók... az első cehh... vannak nagy pillanatok az ember életében.

— Volt két* Tivornya-szörpöm — mondta a szigorú tekintetű vendég. — Mennyi az?

Lajos úgy rántotta elő a blokkot, meg a ceruzát, mint egy vadnyugati revolverhős a hatlövetűt.

— Két Tivornya-szörp, igenis. Az annyi mint tizenkettő forint és negyven fillér.

— Brávó! — mondta a vendég. — Nos, hadd látom, le tudja-e vezetni, hogyan jutott erre az eredményre?

— Kérem szépen — szólt készséggel Lajos. — Egy Tivornyaszörp ára négy forint húsz fillér. Kétszer négyhúsz az annyi mint kilenchatvan. Ehhez jön ugyebár a tíz százalék kiszolgálás. Kilenchatvan tíz százaléka egy forint és húsz fillér. Kilenchatvan meg egyhúsz az összesen tizenkettő negyven.

— Nagyos helyes — kiáltotta a vendég. — Kitűnő.

Egy tízest tett az asztalra.

— Adjon vissza ötven fillért — mondta. — A többi a magáé.

Lajos néhány perc múlva egy kissé még mindig kótyagosan támolygott át az osztálytársához, aki az étteremben rakosgatta a sótartókat.

— Zebu — mondta — te mindent tudsz. Ki volt ez az ürge?

— Ez? Hát Paskál Géza. Szeptembertől ő lesz az új matektanárunk. Állítólag szintén pincérnek indult.

HELYZETGYAKORLAT

— Jenő! Béla! — kiáltotta a portás. — Poggyász! A hölgyét a 127-esbe, az úrét a 128-asba. Nyomás.

A szobapincér, meg a liftes máris ott termett.

— Hagyd csak Nünüke — mondta a szobapincér. — Egyelőre én vagyok az erősebb, majd cipelem az úrét.

Elindultak négyesben. Fel a lépcsőn és végig a motel folyosóján.

Az úr — eleganciáját tekintve — férfikorának delét taposhatta. A hölgy még elölről szemlélve sem léphette túl a tízes évek felső határát. Valahogy minden bátor és feltűnő volt rajta, de legbátrabb és legfeltűnőbb a tekintete, ami ebben a korban még hagyján.

A folyosó végén hosszú búcsúpillantást vetettek egymásra, amelyből azonban kiolvasható volt, hogy az örömteli viszontlátás aligha késhet soká.

A szobapincér letette az úr bőröndjét a kis állványra, majd távozni készült.

— Hát — mondta udvariasan — jó pihenést nálunk, Mödlinger bácsi. Csókolom.

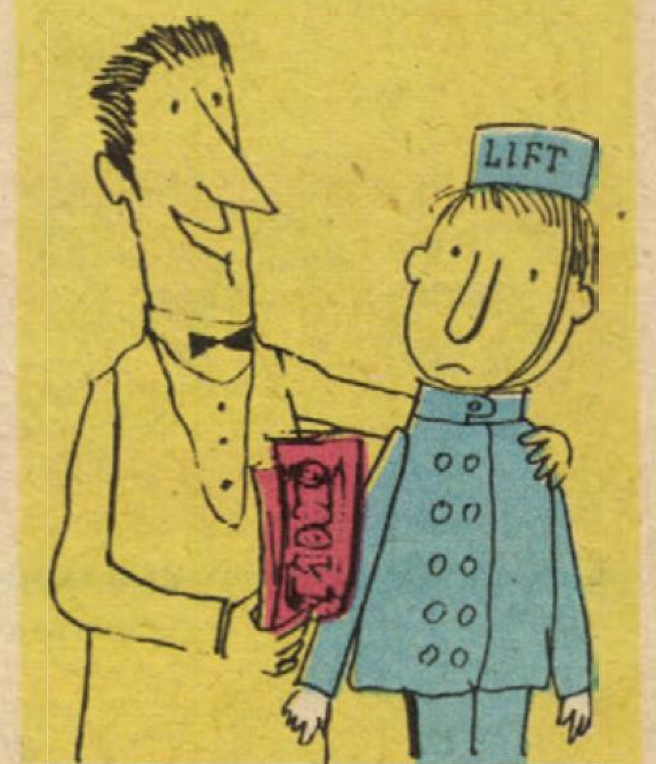
Az úr felkapta a fejét és egészséges, napsütötte arca hirtelen több árnyalatot vesztett a színéből.

— Maga... maga... ismer engem? Jóságos ég, te vagy az, Szepetneki?

A szobapincér a folyosón utolérte a liftest, aki két osztállyal lejjebb járt.

— Na mi van, Nünüke? — mondta. — Adott valamit a madár?

— Egy vasat se — szólt mélységes mélabúval a kisebbik. — Miért, te tán kaptál valamit az öreg gyerektől?

— Csacsikám — vigyorgott a szobapincér és két szép piros százast dugott a srác orra alá.

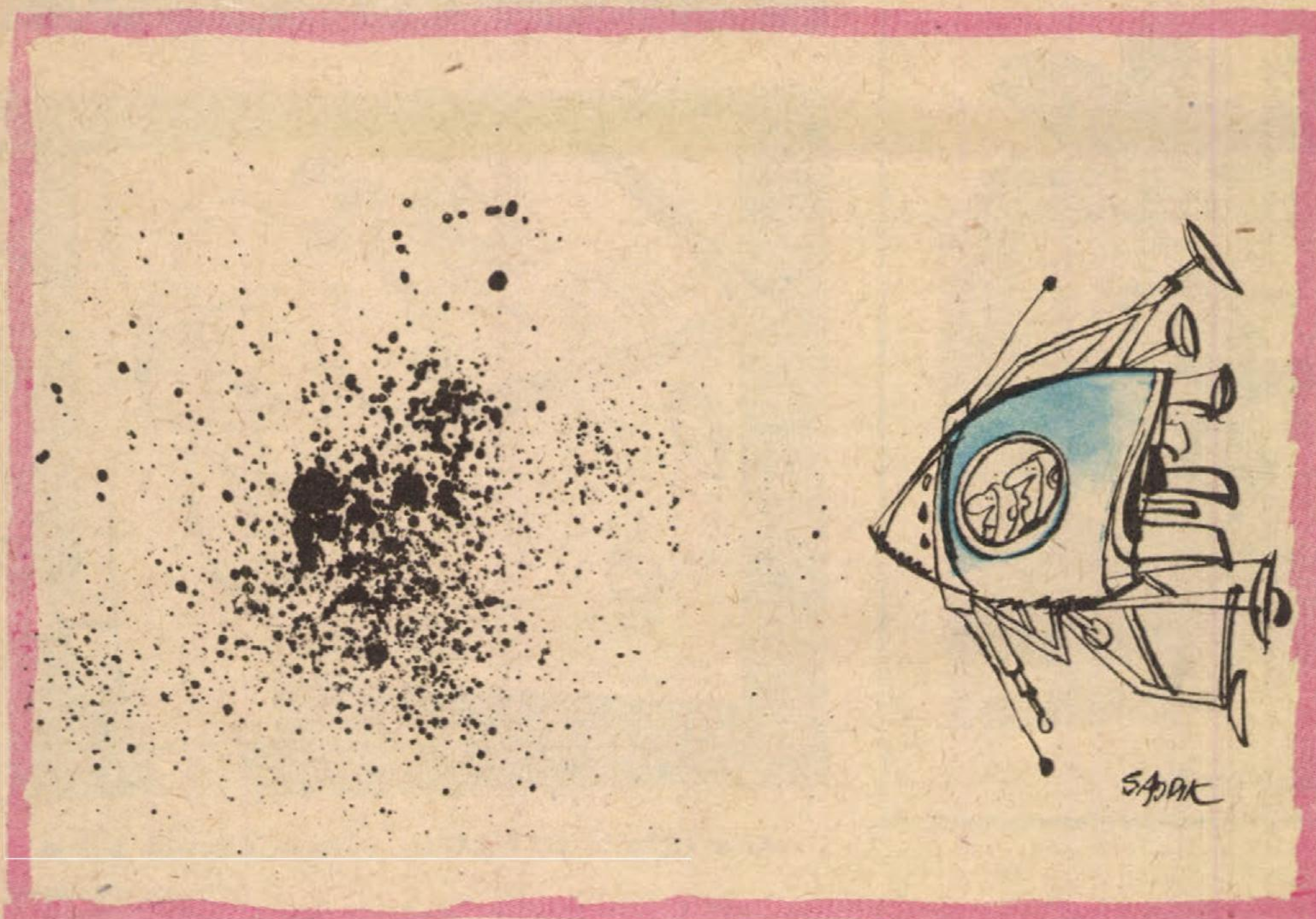
— Úristen — szédelgett a liftes. — Ezt meg hogyan csináltad?

A szobapincér ákarolta a kisebbik legény vállát.

— Tanuld meg egy életre, Nünüke — mondta. — A legjobb dohányt mindig az osztálytársak faterjától kapja az ember.

Peterdi Pál

AZ ŰRBEN

– Az utasításban csak annyi áll, hogy balról a második csillagon kell leszállnunk!

SZÓRAKOZÓ SZÓ-RAGOZÓ

„Kebelbarátom!" – szólt rég a romantikus ifjúság.
Ám mi van, ha ma egy kislány hívná így a fiúját?

*

Mint dicséret hallom néha:
– Lám, ez legény a talpán! –
Van nő, ki egy férfitalptól valamit is akar tán...?

*

Kikapós volt rég egy kislány?
Volt irulás-pirulás!
Ma úgy kapós, ha kikapós
és biztos, hogy – pirulás.

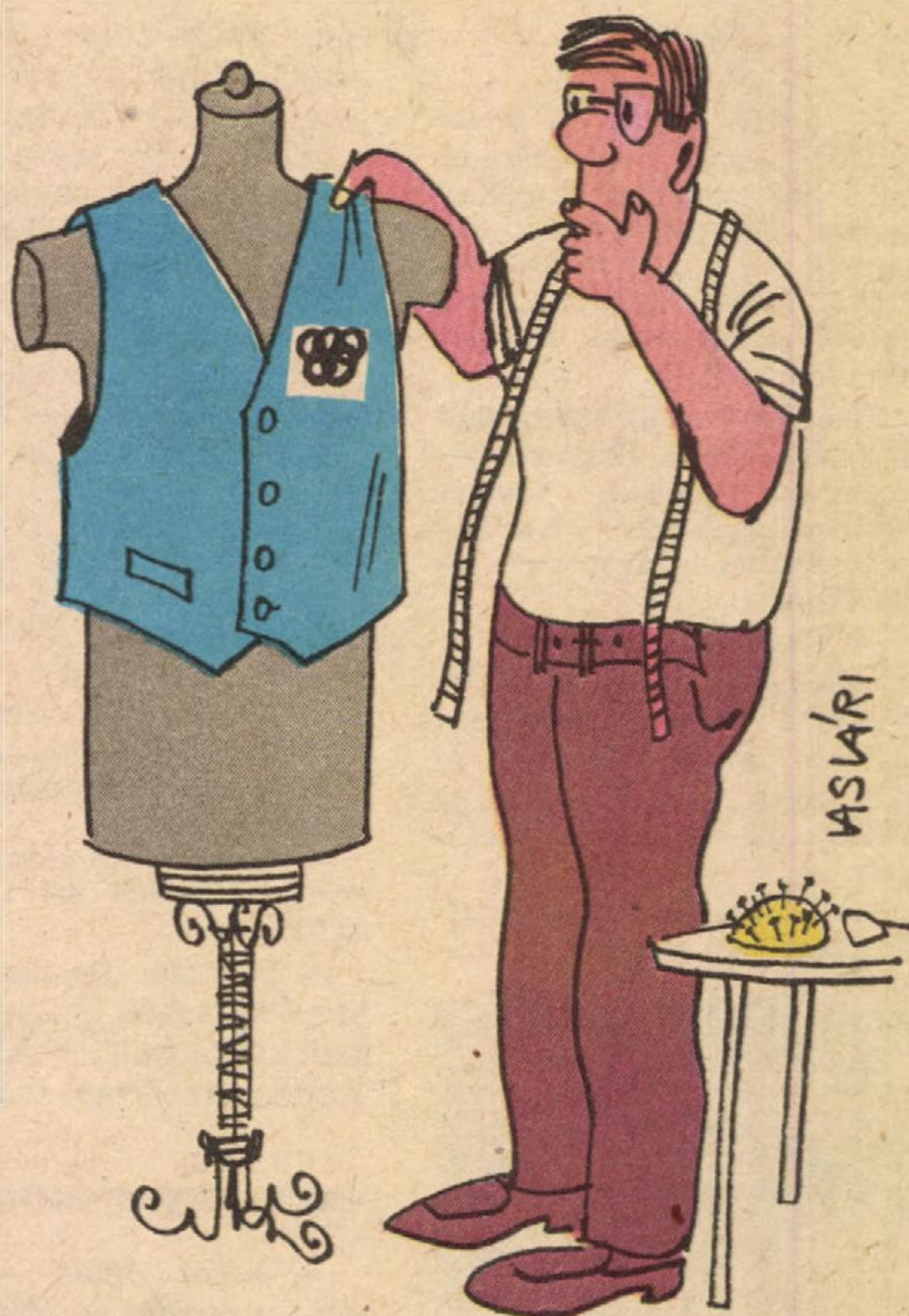
*

Mindig zavar, ha azt hallom:
„beadtad a derekad".
Hova? Kinek? Mért, Mennyiért?
...S a titok titok marad.

Bedő István

ELFOGADTÁK A MAGYAR OLIMPIAI FORMARUHÁT

– Nem túl nagy az a mellény?

SZILÁNKOK

BŰNÜLDÖZÉS

— Mi a magunk részéről úgy harcolunk a jegyüzérek ellen, hogy kevés jó filmet vásárolunk — mondta egy illetékes.

SZÍV

— Én a párválasztásnál csak a szívemre hallgatok. A szívem csalhatatlanul megsúgja, hogy a vőlegényemnek lesz-e elég pénze, autója...

BÜSZKESÉG

— Tizennégy éve törzsvendég vagyok ebben az eszpresszóban. Már fel sem kell adnom a megrendelést. A pincér pontosan tudja, hogy mivel bosszanthat fel a legjobban...

LAKÁSBERENDEZÉS

Mire megvették a fridzsidert, elhidegültek egymástól a házastársak.

VÁGY

— Minden vágyam az, hogy vehessek egy szép kis telket, amit majd felárral eladhatok.

PESSZIMIZMUS

— Hetvenéves vagyok. Még egy pár év és elszáll a fiatalságom.

ÚJ KOLLÉGA AZ ÜZLETBEN

— Gratulálunk, kartárs, nagyon szépen halad. A súlycsonkítást már remekül csinálja...

ILYEN IS VAN

Ismerek valakit, aki szépen, helyesen beszél magyarul. Kár, hogy butaságokat mond.

JAVASLAT

A Timsó- és Robbanómotorgyár termelési értekezletén nagy többséggel leszavazták azt a képtelen javaslatot, miszerint mindenki a valóban elvégzett munka után kapja a fizetését.

GŐG

— Engem ne tegyenek közös cellába olyannal, akinek csak két elemije van. Nincs semmi közös témánk. Hiszen én intellektuális bűnöző vagyok!

MEGHATÁROZÁS

Álmoskönyv — ami mellett el lehet aludni.

LEGÉNYLAKÁS

— Én felmegyek magához, Laci, de biztos, hogy nem csak takarítani hív?

REKLÁM

A MI BEAT-EGYÜTTESÜNK JÁTSZIK LEGHANGOSABBAN EGÉSZ EURÓPÁBAN!

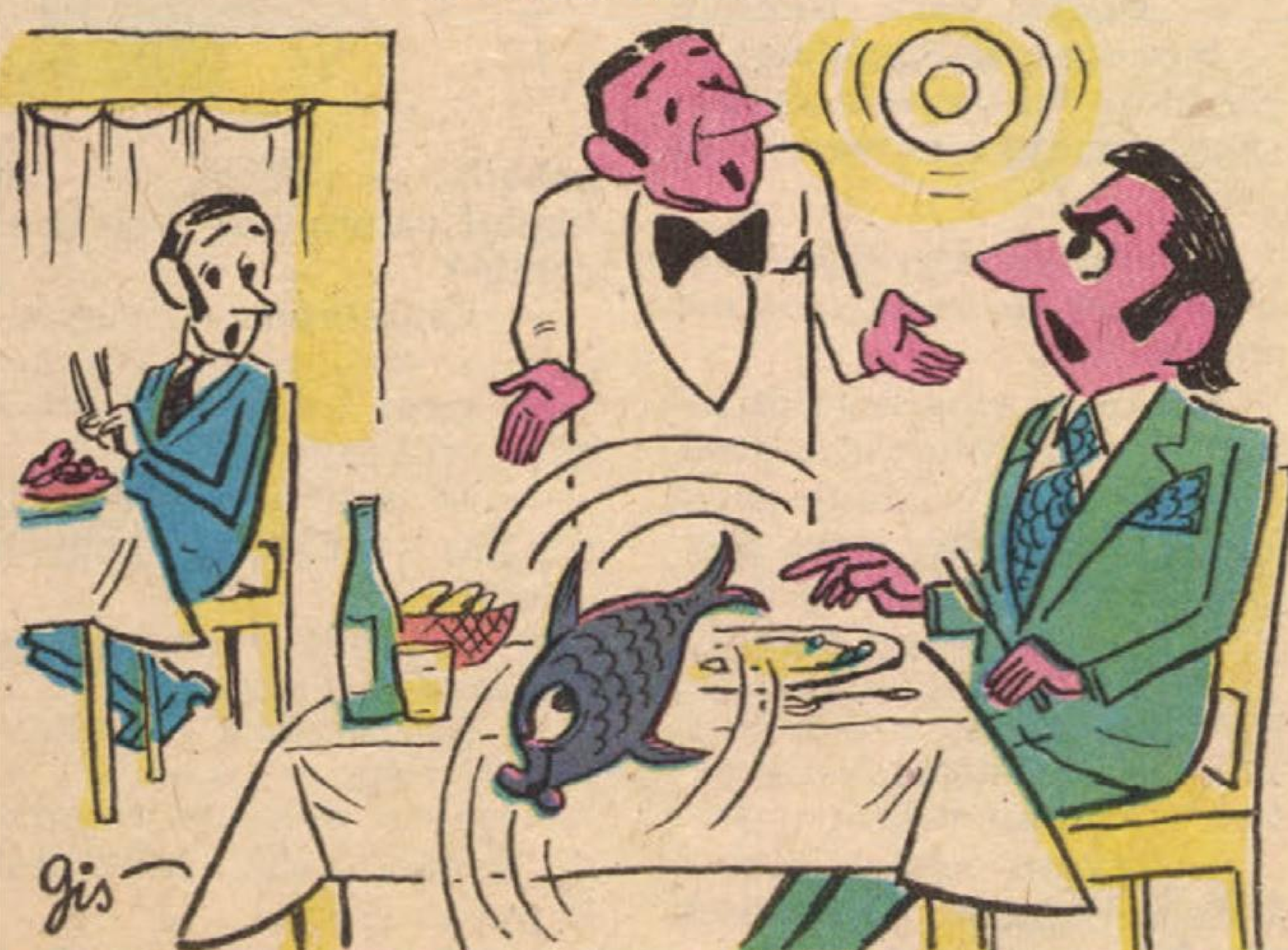
KÉPZELT BETEG

— Kedves páciens, ön teljesen egészséges.

— De legalább ideges alapon?

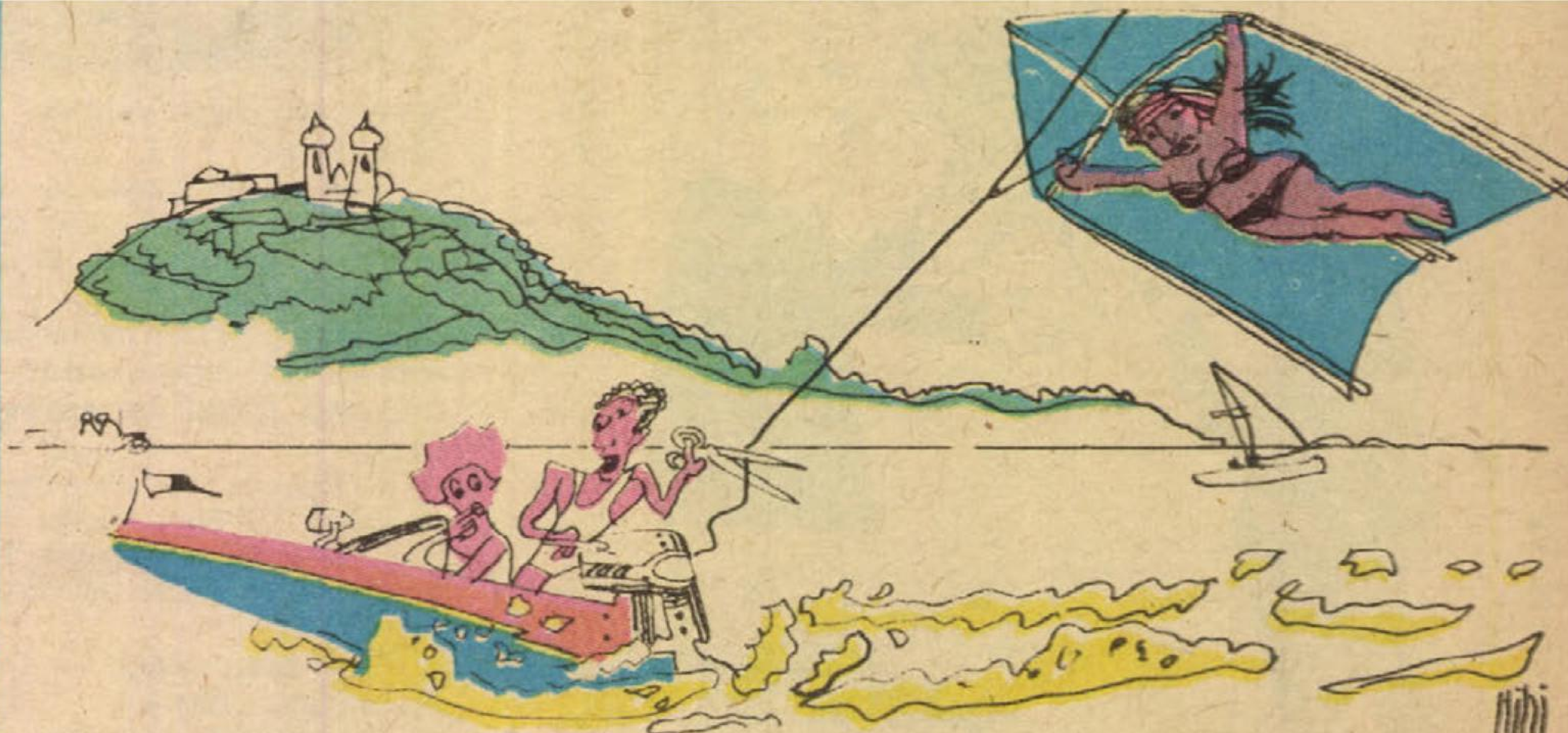
(galambos)

IGÉNYES VENDÉG

– Még frissebb haluk nincs?

VIZISÁRKÁNY

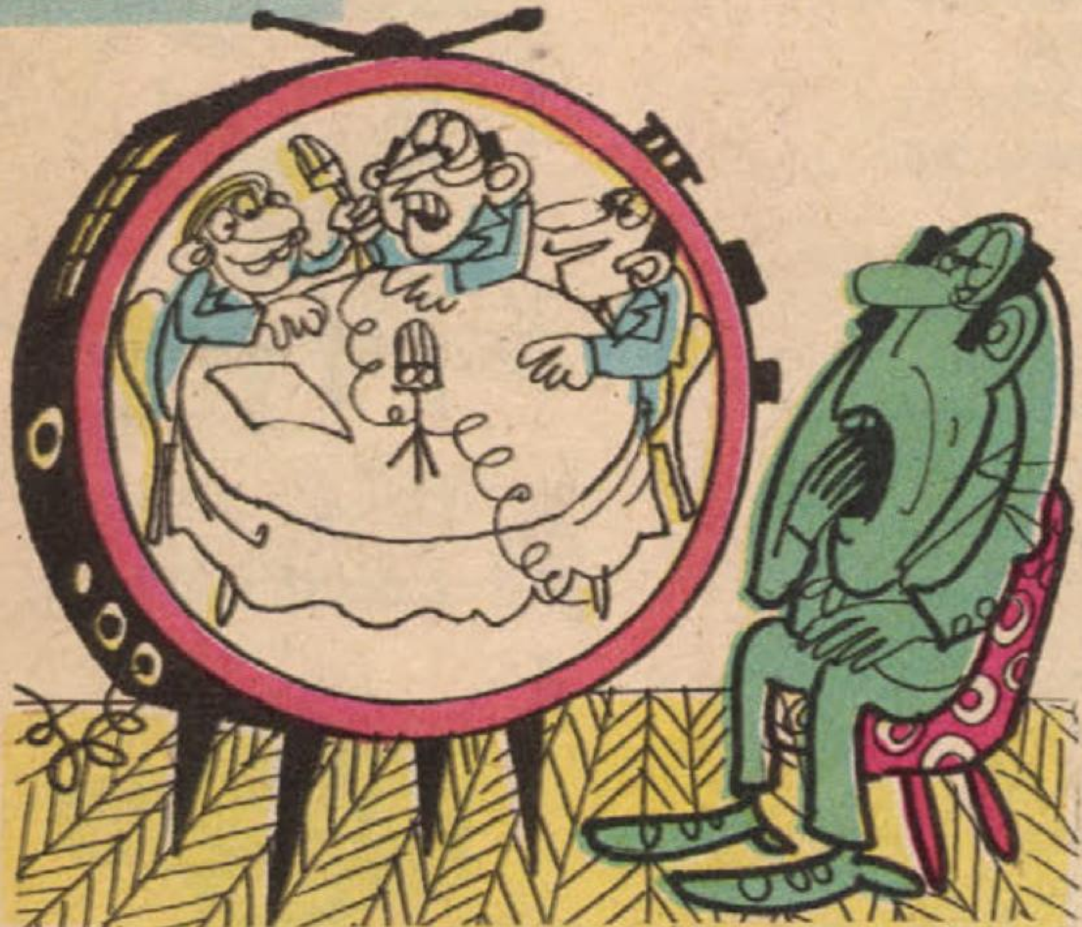

– Elegem van abból, hogy a mamád mindenhová elkísér bennünket...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

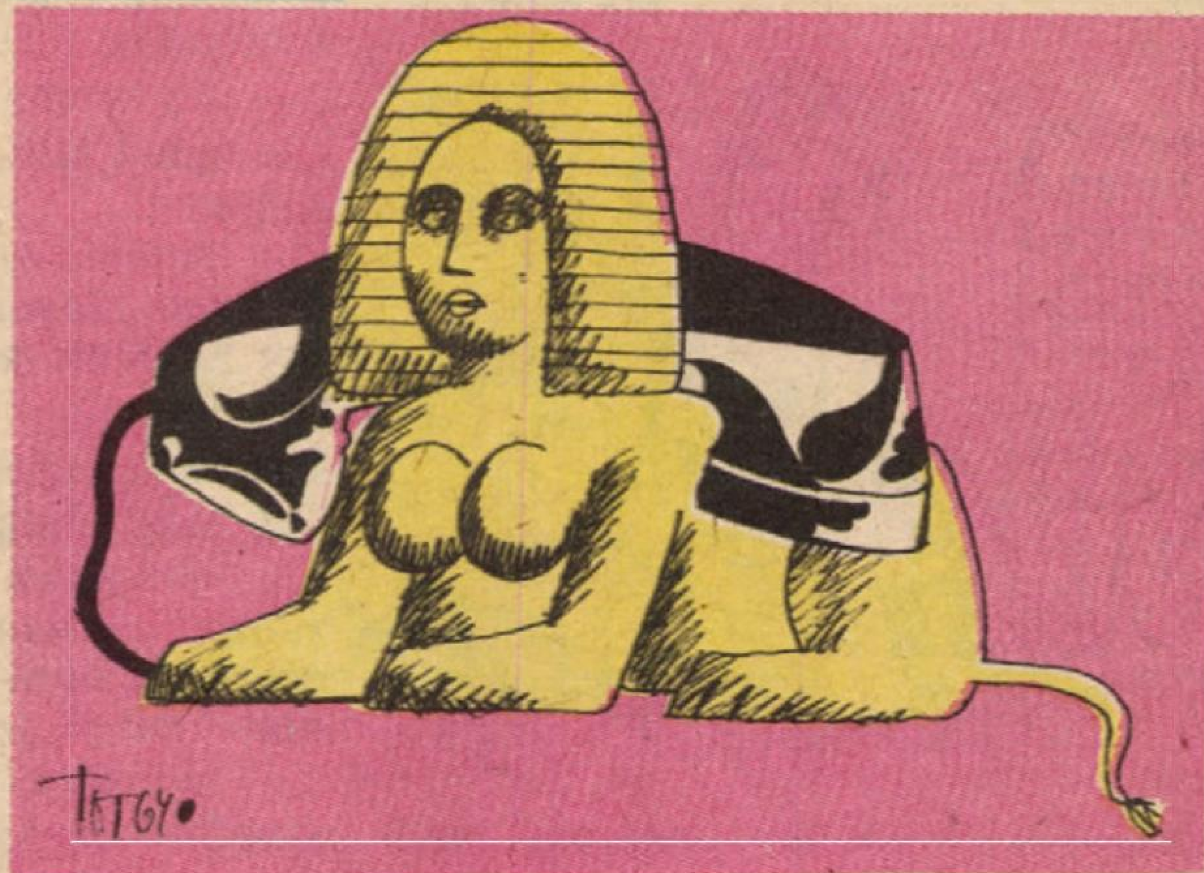
Minek változtatnák meg a formáját?

Fülöp György:

– Kerekre tervezném a tévét a gyakori kerekasztal beszélgetésekhez.

Tót Gyula:

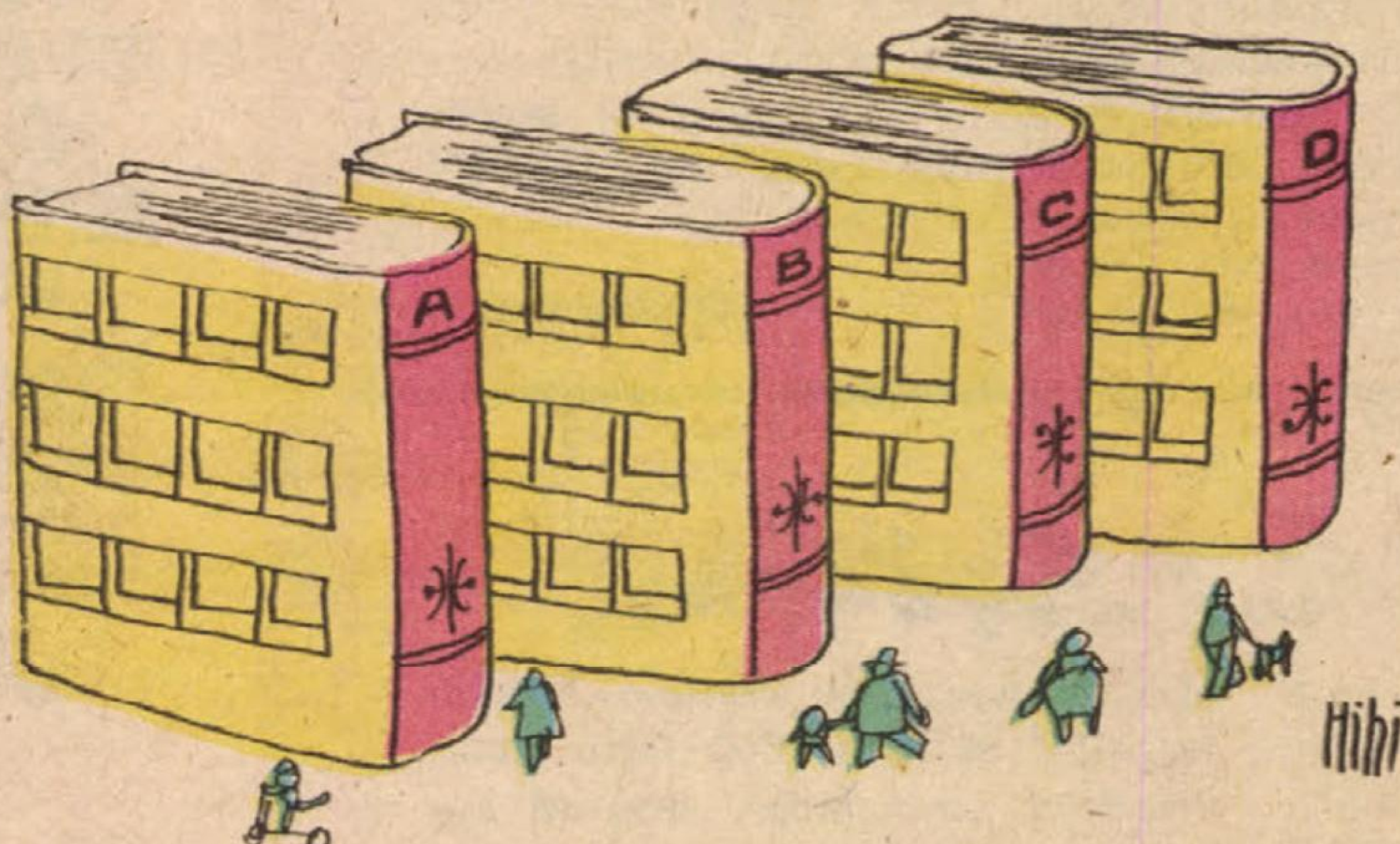
– A telefonkészülékeknek, amelyek gyakran elnémulnak...

Vasvári Anna:

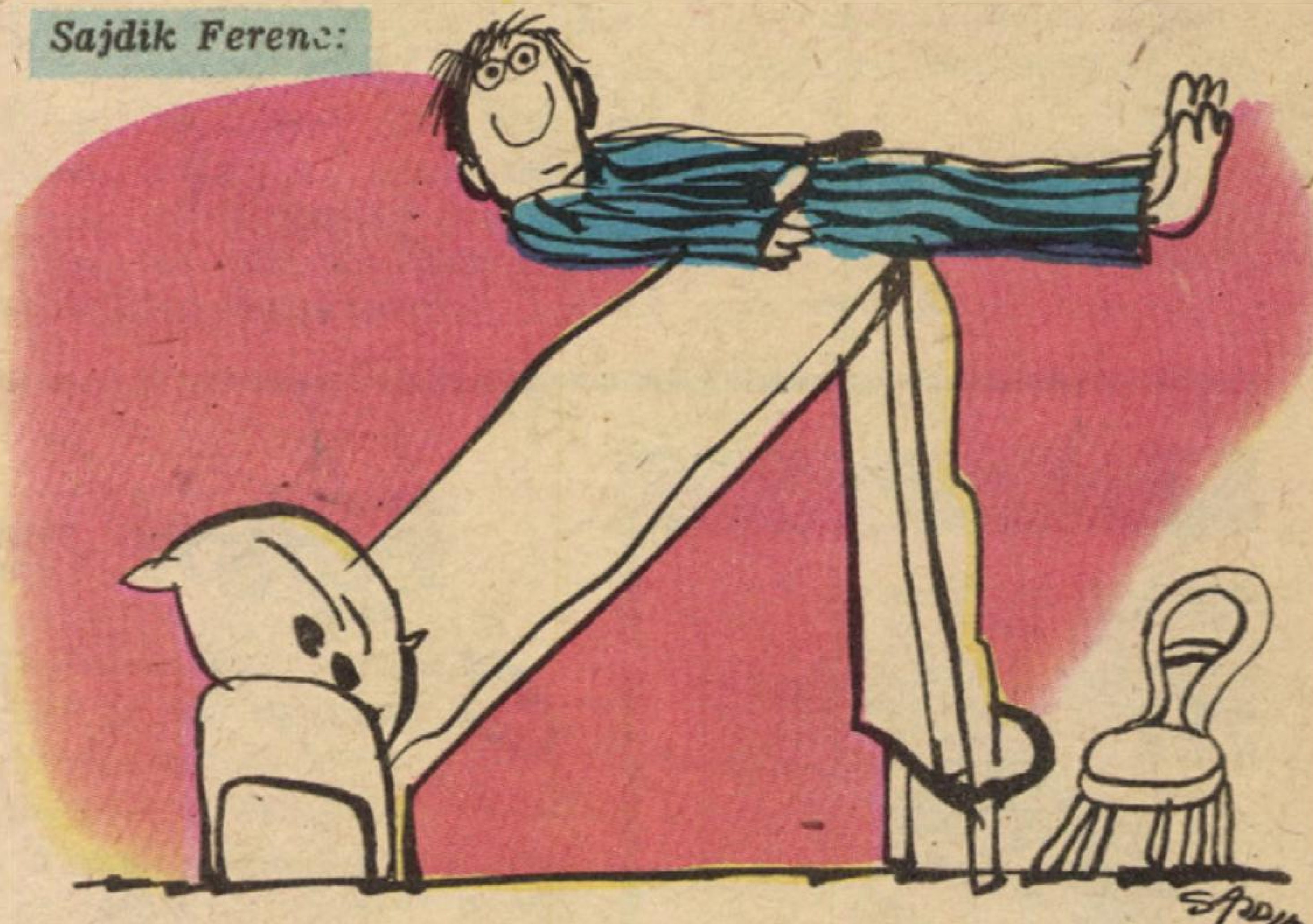
– Legyen az űrhajó gótikus formájú.

Hegedűs István:

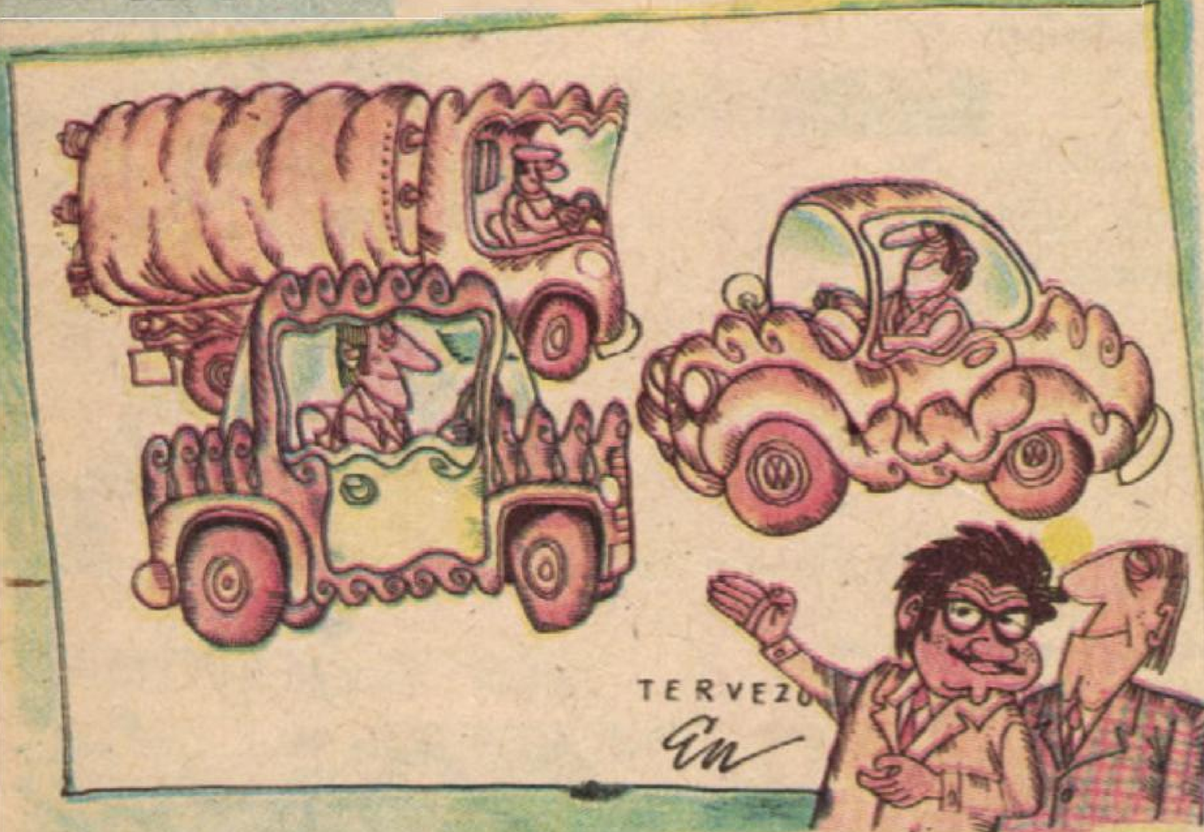

– Az egyhangú dobozházakat így tenném kulturáltabbá.

Sajdik Ferenc:

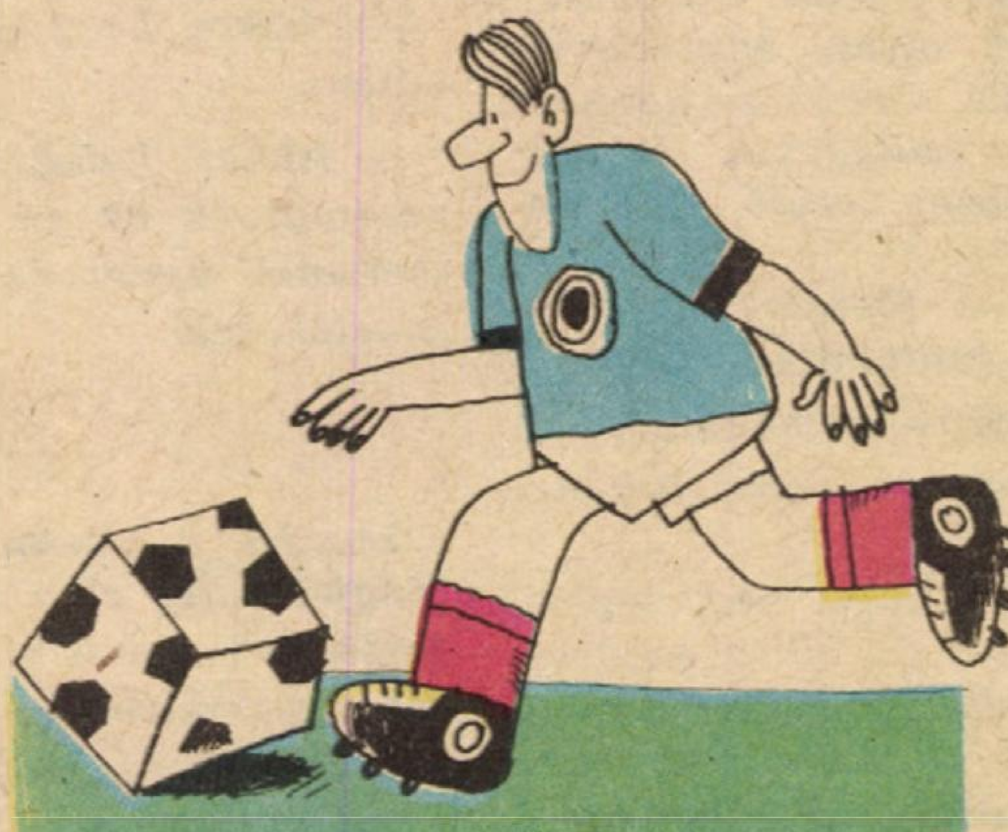
– Azoknak ajánlom ezt az ágyat, akik reggelenként nem akarnak elkésni a munkából.

Endrődi István:

– Olyan karosszériákat terveznék, amelyek mar karambol előtt úgy néznek ki, mint karambol után.

Mészáros András:

– Az ilyen labda nem gurul annyira.

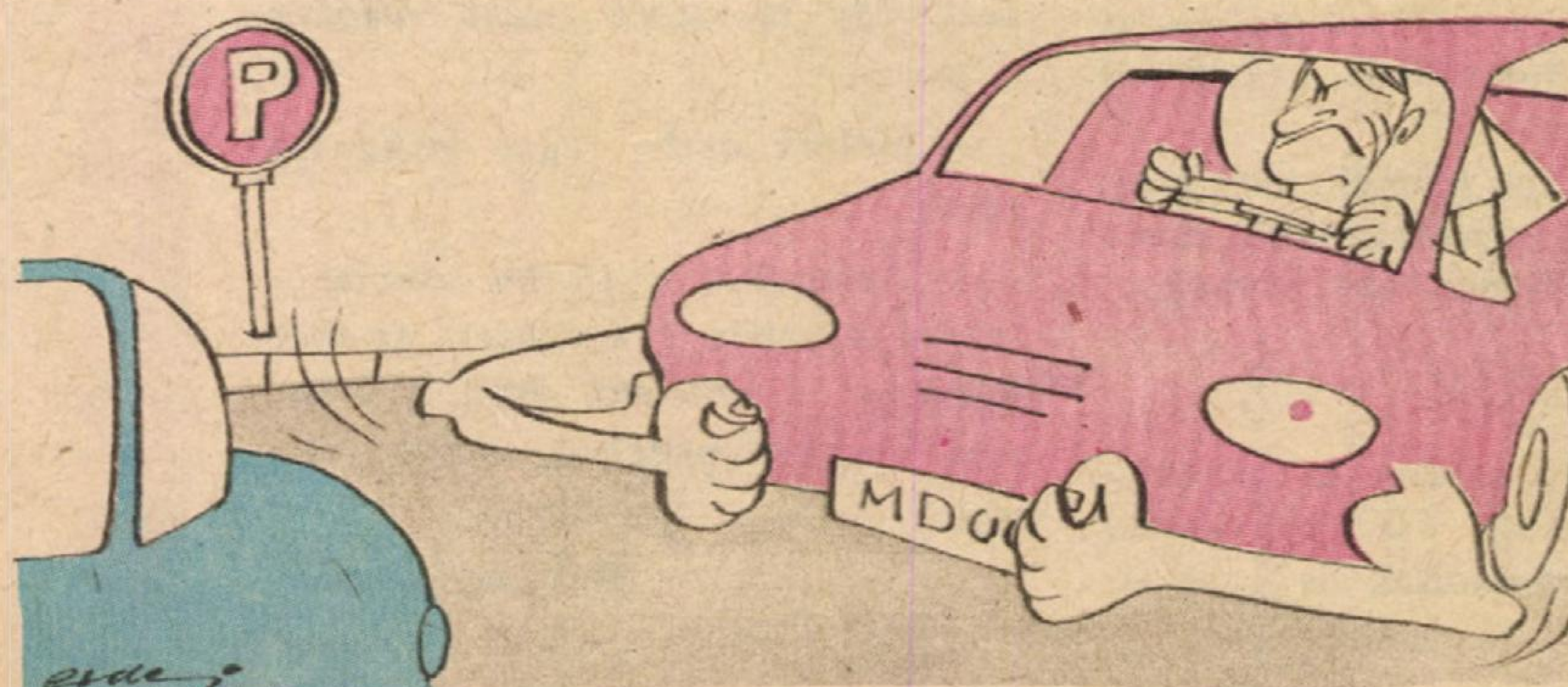
Lehoczki István:

– Nagyra nőtt baktériumot tenyésztenék, hogy mikroszkóp nélkül is láthatók legyenek.

Erdei Sándor:

– Remekül mutat a könyöklő lökhárító.

Mai történet

A protekcióra lenne szükségem, édes öregem — mondta Pléh Vince barátjának, Lehel Vendelnek.

— Parancsolj velem — mosolygott Lehel Vendel, és hellyel kínálta vendégét. — Miben lehetek a segítségedre?

— Szeretnék segédmunkás lenni egy hónapig az Egyesült Művekben.

— Te megőrültél, kedves Vincém!

— Miért? Talán nincs segédmunkás-felvétel nálatok?

— Már hogyne lenne, hiszen a segédmunkás nálunk állandó hiánycikk. De miért akarsz te, a minisztériumi főosztályvezető, segédmunkás lenni az Egyesült Művekben?

— Elmondom. Tavaly Vilmos fiam, aki jövőre érettségizik, éppen a te segítségeddel a nyári iskolai szünetben egy hónapig segédmunkás volt itt az üzemben, emlékszel ugye?

— Sőt, az idén is felvettük. Két hete dolgozik már.

— Hát erről van szó. Nem szeretnék tőle lemaradni a fizetésemmel.

— Miért? Mit gondolsz, mi mennyit fizetünk egy segédmunkásnak?

— Nem tudom, de az tény, hogy Vilmos fiam tavaly egyetlen hónapig dolgozott itt, és egy év óta

jobban él mint én. Amikor tavaly, egy hónapi munka után felvette a bérét, azonnal elment négy hétre üdülni a Balatonhoz. A saját pénzéből. Amikor hazajött, vett magának egy rojtos bőrzekét meg egy bokacipőt. Természetesen a saját pénzéből. A következő hónapban vásárolt tíz tekercs magnószalagot, majd kerékpárt, utána karórát, karácsonyra az anyjának szarvasbőr kesztyűt, nekem gázöngyújtót. Tudod miből? A saját pénzéből. Amikor én a Fecskétől krákogok, ő csak amerikai cigarettát szív, s ha ezt szóvá teszem, a feleségem leint: ugyan, fiacskám, a gyerek saját pénzéből vette! A gyerek saját pénze — az egyhavi segédmunkási fizetése — nálunk már fogalom, kiapadhatatlan bővizű forrás, jólétünk alapja, talpköve és tartalék a jövőre. Akkor, amikor nekem huszadikán már csak egy százasom van a fizetésemből, a gyerek a tavaly júniusi fizetéséből ad nekem kölcsön még mindig. Hát ezért szeretnék én segédmunkás lenni nálatok. Mondd, mennyit fizettek ti egy nyári szünidős gyereknek egy hónapra?

— Meg fogsz döbbenni. Ezerötszáz forintot.

— Az ki van zárva. Akkor miből telik neki mindenre?

— Abból, amiből az én fiamnak. Tavaly ő is csak egy hónapig dolgozott, de még mindig van pénze. Mert a feleségem ad neki, dug neki pénzt az enyémből. És ezért nincs nekünk huszadikán több pénzünk, mint egy százasunk. Érted már?

— Most már igen — mondta csendesen Pléh Vince, és szomorúan viszszaballagott a minisztériumba.

*

Ez a hiteles története annak, hogy Pléh Vince minisztériumi osztályvezető nem ment el segédmunkásnak az Egyesült Művekbe.

Miklósi Ottó

Fejen talált szögek

Családi utánpótlásunk egyik nagy ígérete, a hatodik évét taposó Dorka nemrég szigorú szülői dorgálásban részesült, mert a család vendégének nyiltan és őszintén a szemébe mondta: te buta!

— Egy felnőttnek sohasem mondhatod ezt! — feddé őt az anyja és Dorka megfogadta a szülői intelmet. Legutóbb — séta közben — az óvodai események felől érdeklődtem. Szó esett olyan egyénekről, akik Bagi, Noska, Orbán és hasonló vezetéknevekre hallgatnak és az óvodai közéletben vezető szerepet játszanak.

— Tudod, ki a fővezér? — kérdezte hirtelen fordulattal Dorka.

— Nem tudom — válaszoltam.

— Nem tudod? — csodálkozott. — Hát Klapka!

— Kiscsoportos vagy nagycsoportos? — faggattam őt, mivel az óvodás kartársak közül ezt a nevet még nem hallottam és sejtelmem sem volt, hogy a szavadságharc hős honvédtábornokáról van szó.

— Látod — magyarázta most rosszalló fejcsóválások kíséretében Dorka —, ha ezt én nem tudom, ti felnőttek azt mondjátok nekem: te buta...

Ilyen tapintatos formák között, áttételesen, de félreérthetetlenül hozta tudomásomra, hogy buta vagyok...

*

Kéz a kézben sétálva a kirakatokat is figyelemmel kisérjük. Persze többnyire a játékboltok és a bazárarukkal telezsúfolt trafikok kirakatai előtt időzünk. Egy férfi divatáru-üzlet kirakatában azonban egy olcsó és praktikus nyári ing felkeltette érdeklődésemet, Dorkáét azonban nem.

— Te haladó értelmiség vagy? — kérdezte váratlanul kis sétapartnerem.

— Persze, hogy az vagyok! — feleltem.

— Akkor haladjunk tovább, ne ácsorogjunk itt — húzott el türelmetlenül újabb és érdekesebb kirakatok felé.

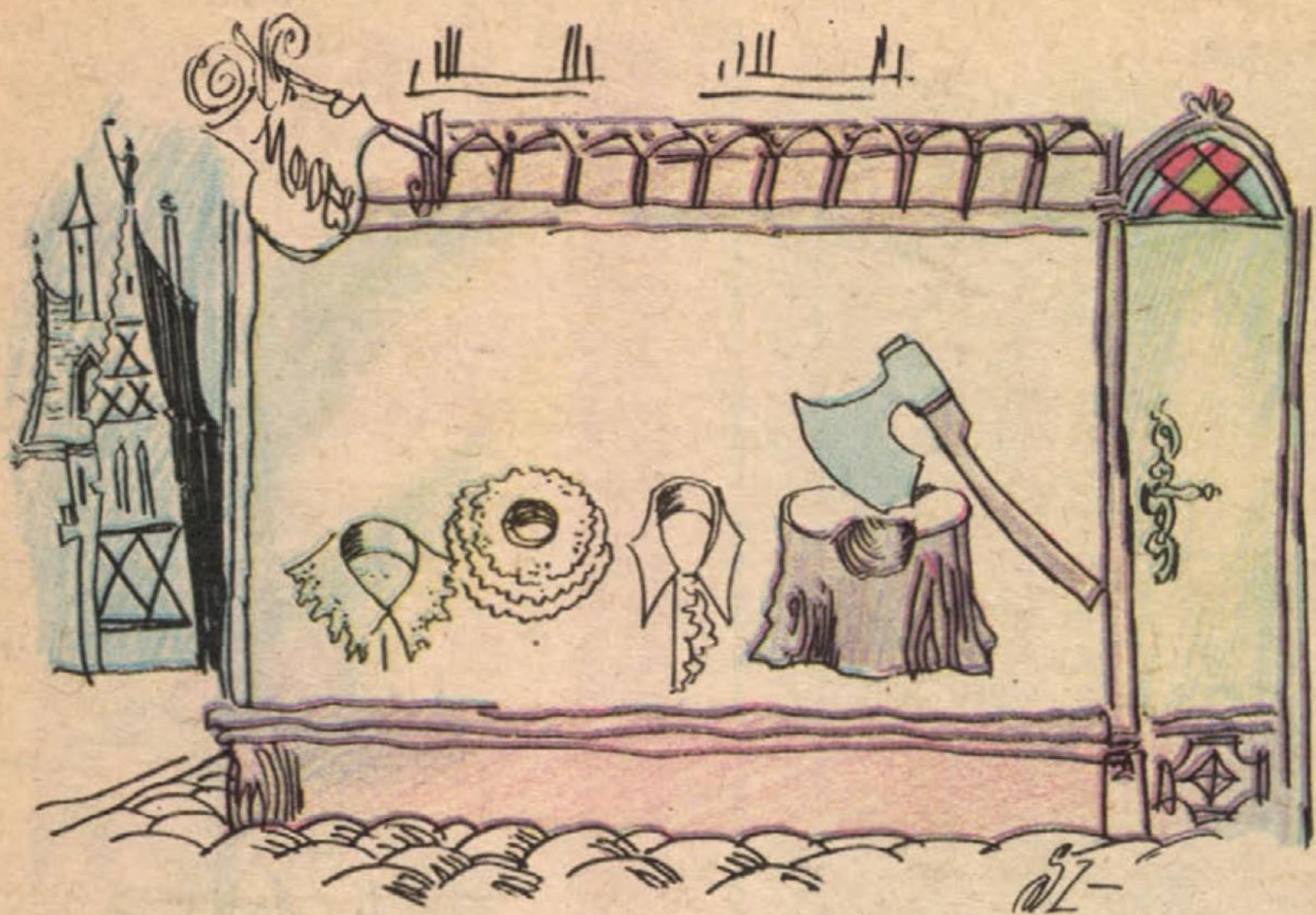
*

Danika a minap három gyertya lángját fújta el a születésnapi tortáján. Sok mindent örökölt nővérétől, gyerekkocsit, cipőt, szandált, kezeslábast és játékokat, a családi készletgazdálkodás törvényei szerint az idősebb testvér „levetett" holmijait. Most, hogy óvodás korba lépett, egy szomszéd néni megkérdezte:

— Melyik oviba fogsz járni, Danika?

— Amelyiket a Dorka kinőtt! — felelte büszkén a kérdezett és megnyomva a nővértől örökölt viharvert tricikli pedálját, továbbrobogott...

Ráthonyi János

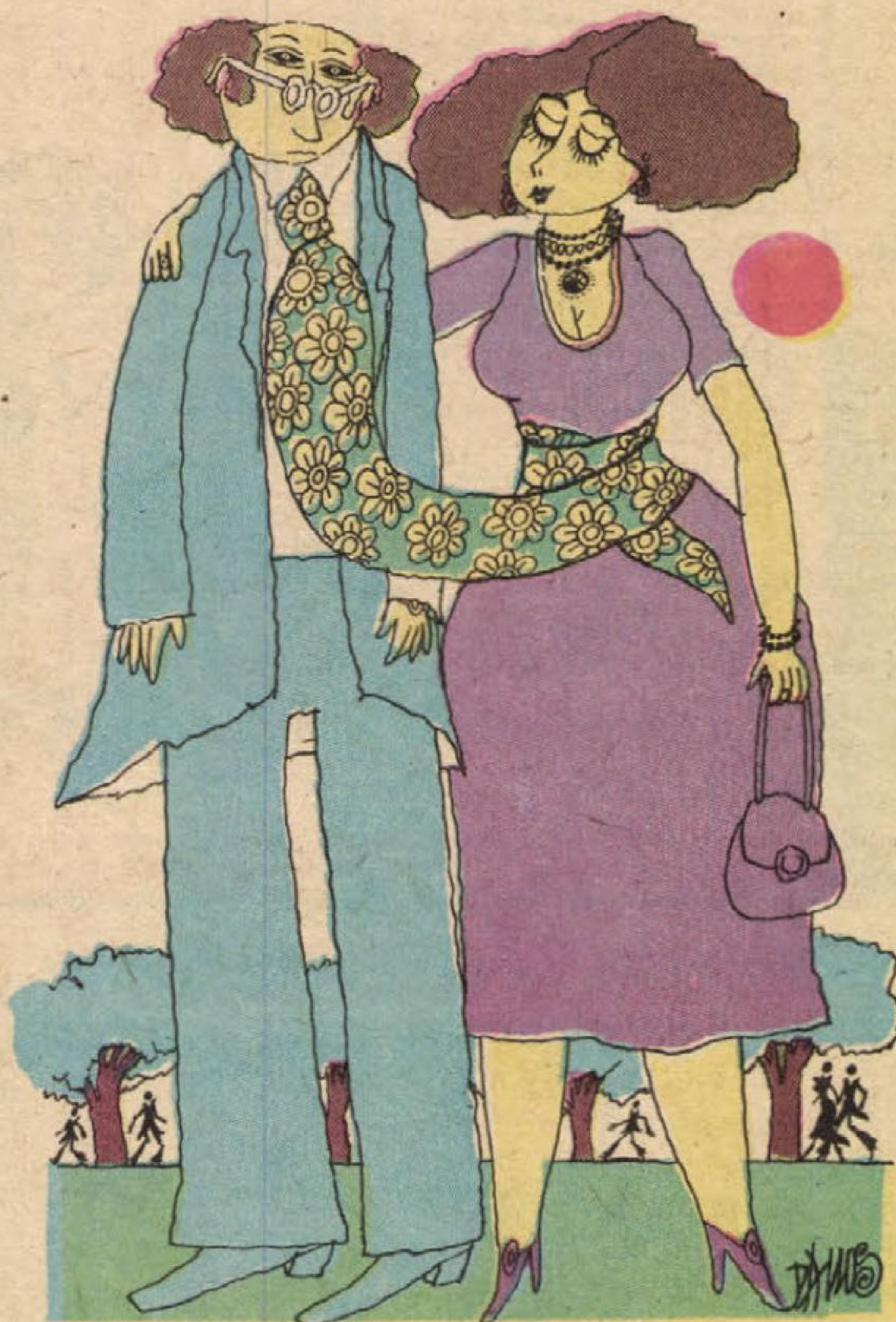

NYAKRA-VALÓ

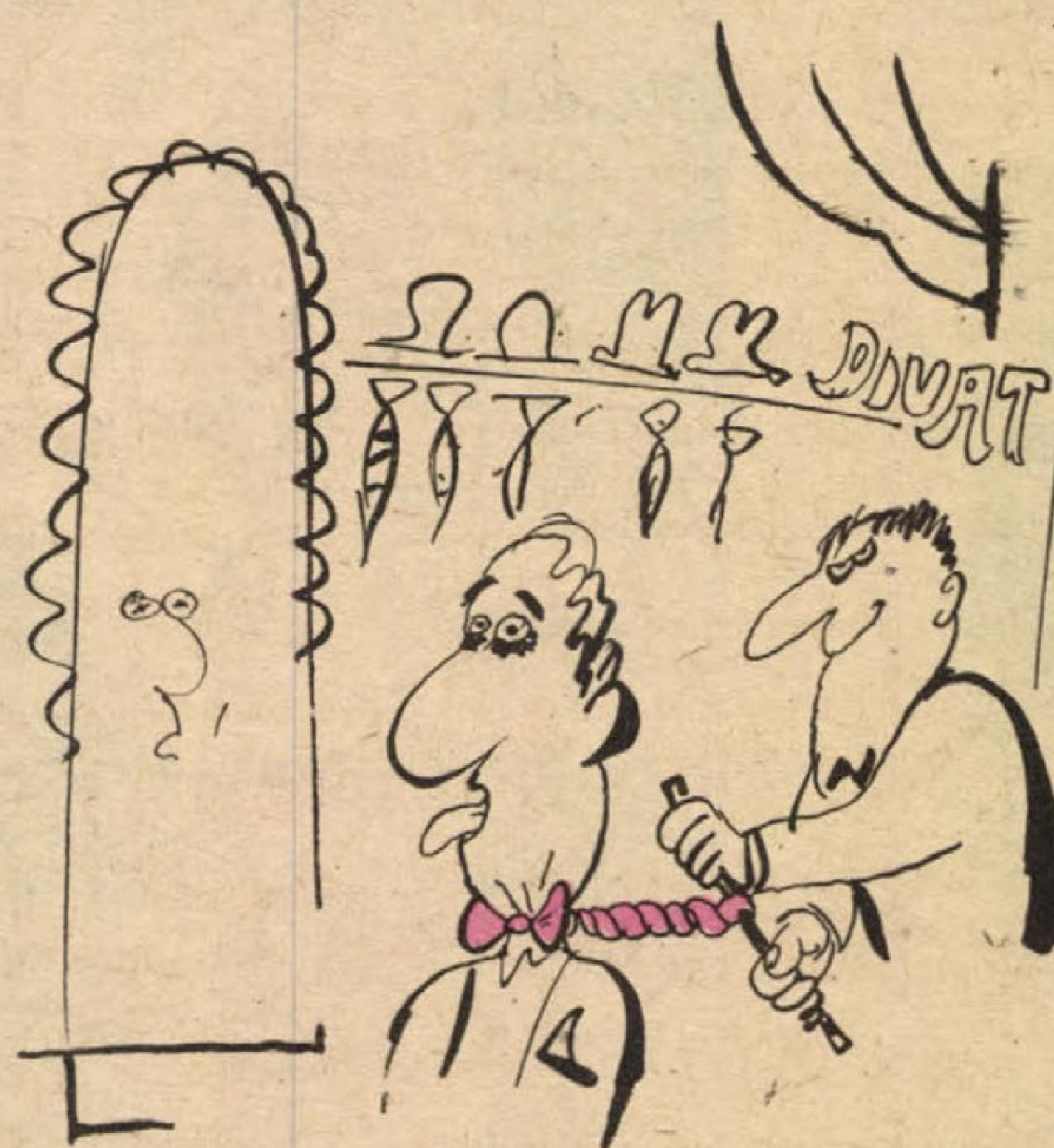
SZÜR-SZABÓ
LEHOCZKI
DALLOS
HEGEDŰS
FÜLÖP
SAJDIK
TÓT

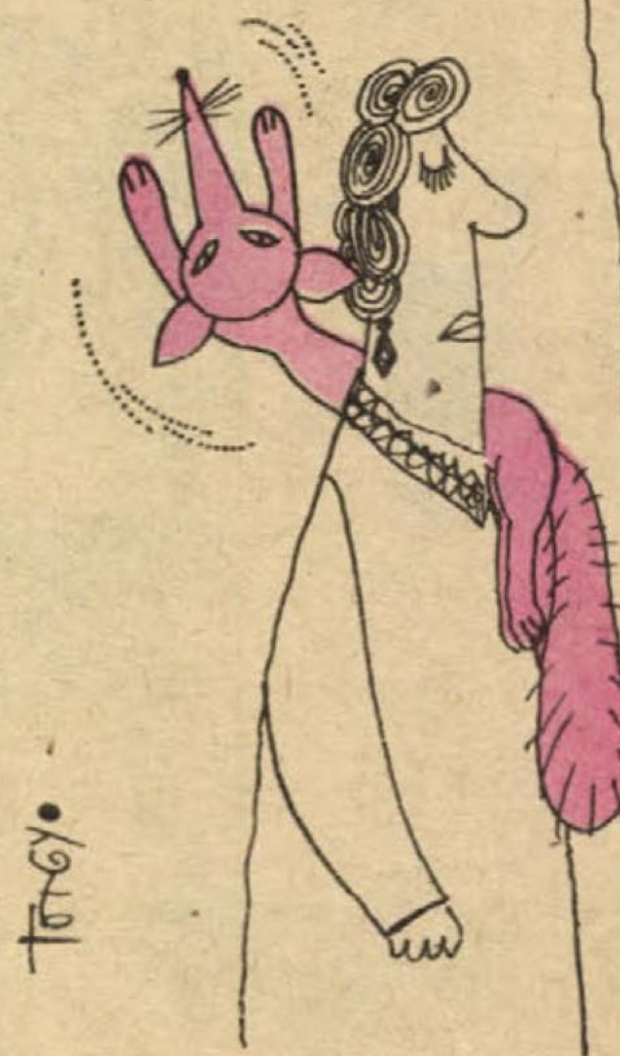

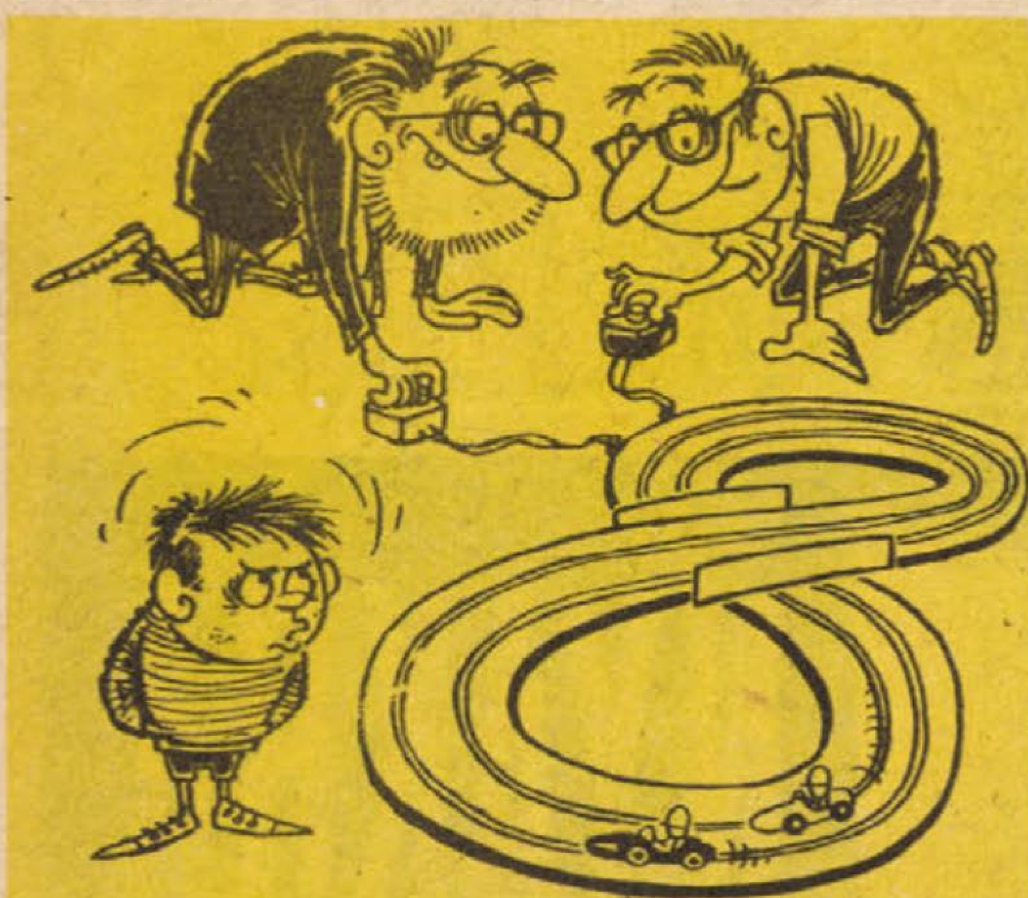

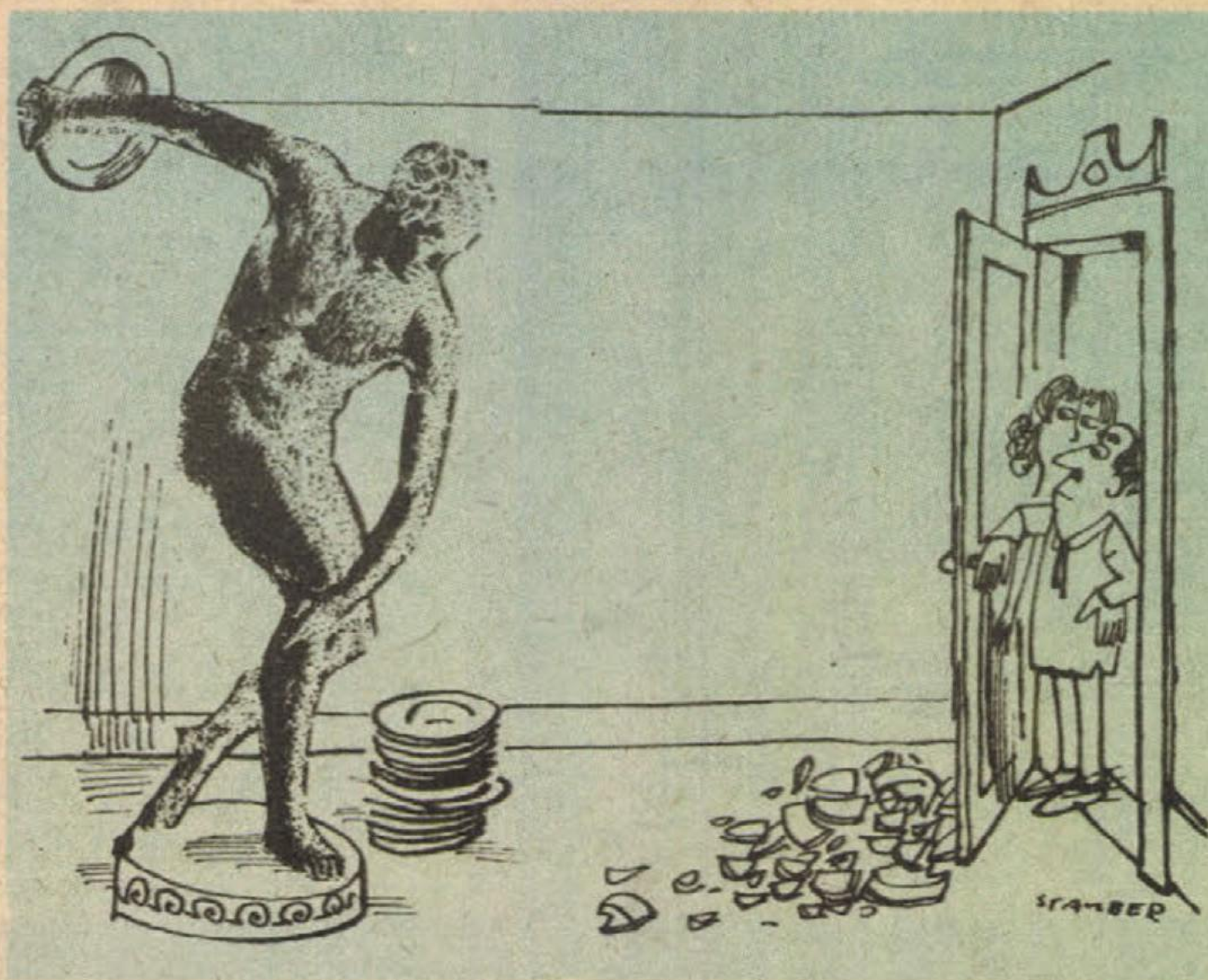

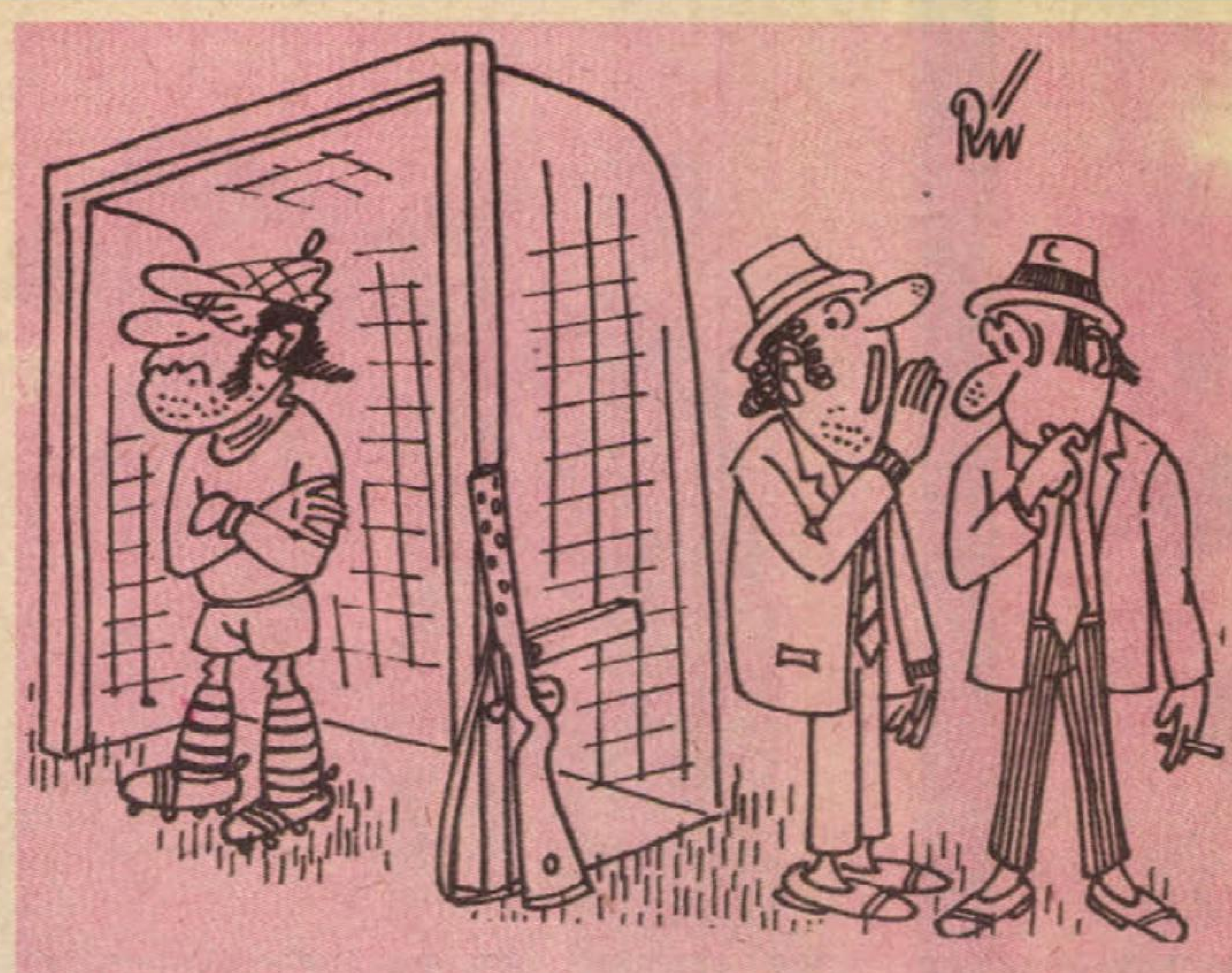
IMPORT HUMOR

– Kifejezetten egy igazi versenyautót kértem a születésnapomra, és erre vesznek egy ilyen vacakot . . .

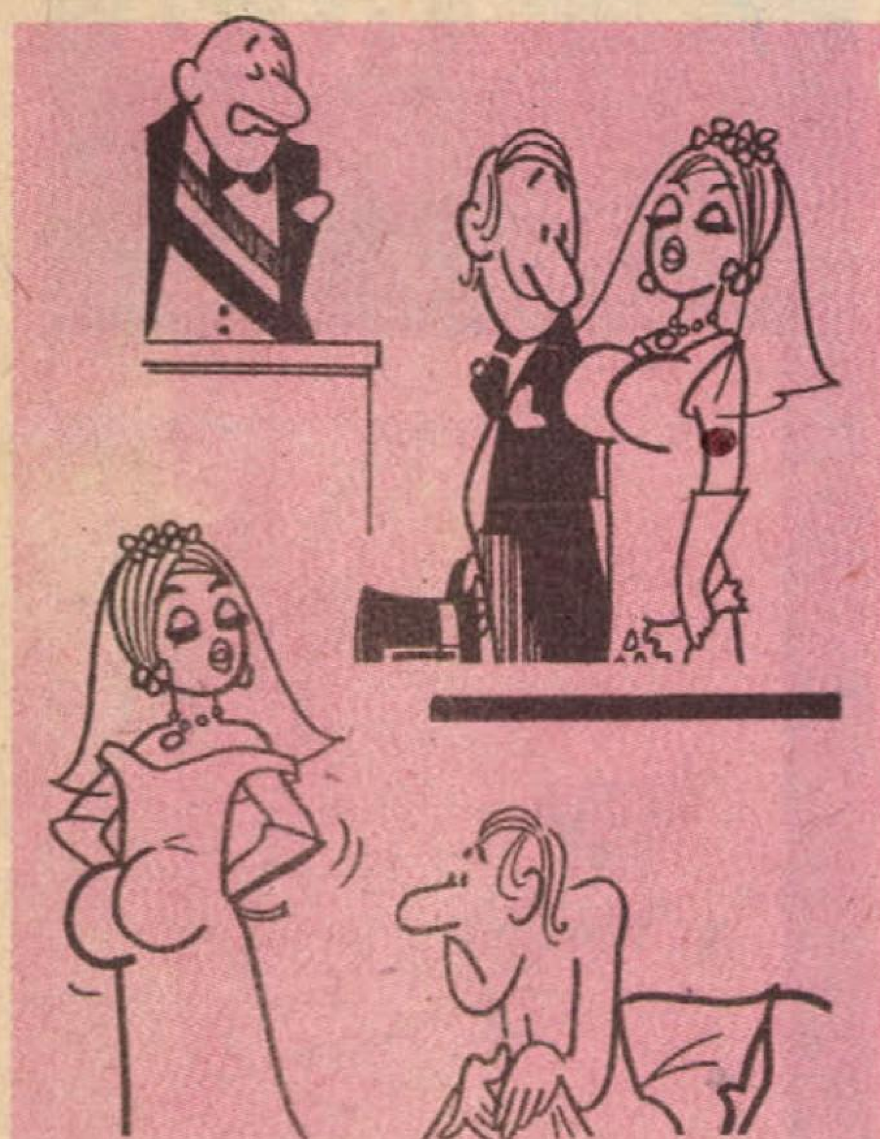
MÚZEUMBAN

– Az az igazság, hogy a kapusunk nem tud veszíteni . . .

VÁRATLAN FORDULAT

SZERET BARKÁCSOLNI . . .

LELEMENYESSÉG

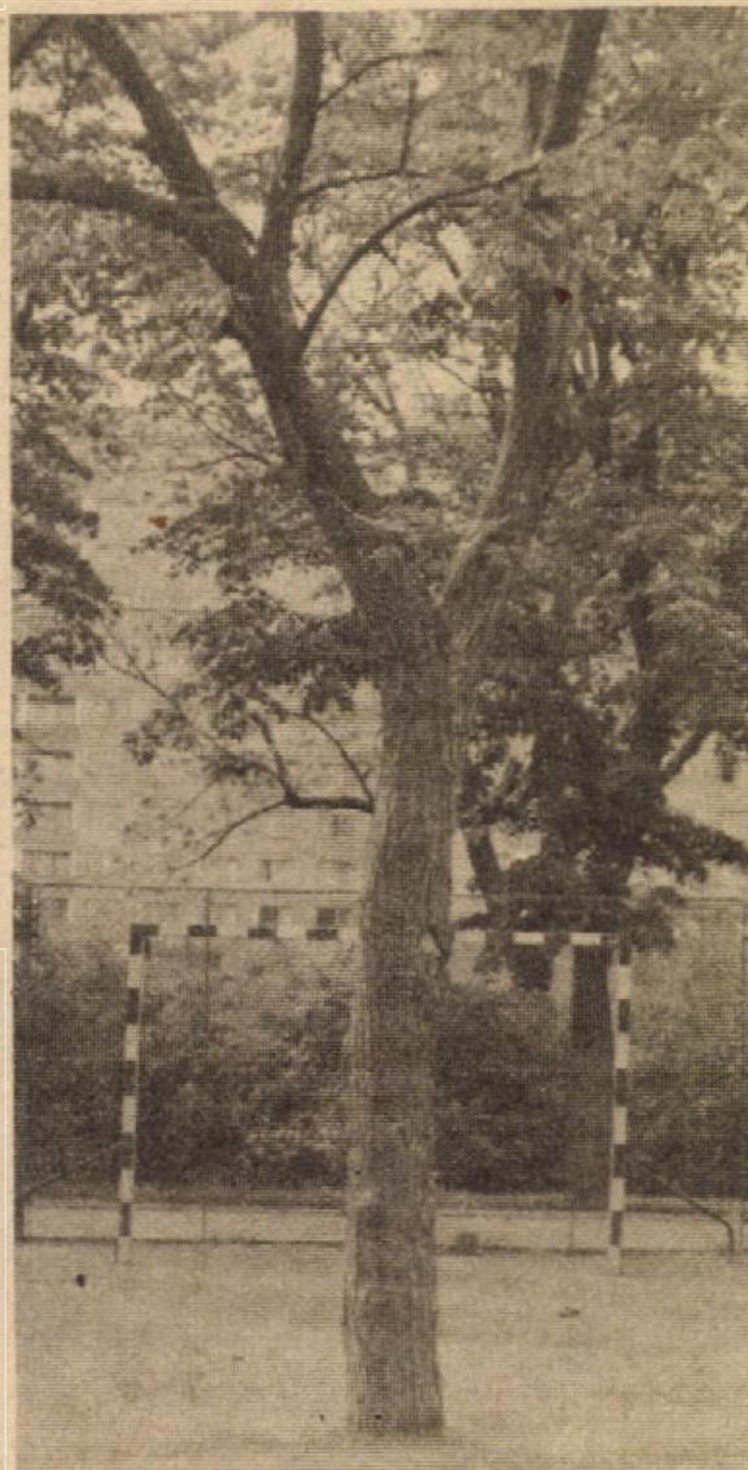
TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A tábla felírása: Fő utca 54. Megjegyzendő, mi sejtjük, mi lehet ez. Dr. Bubó vidéki nyaralója!

(Kiskutason fotózta Papp Zoltán, zalaegerszegi olvasónk)

— Ezt a képet az óbudai Duna-parton készítettem — írja Lepsis János, budapesti olvasónk. — A bekerített és két kézilabdakapuval felszerelt kispályát egyszerűen a szép nagy fa köré telepítették. A fa olyan stabilan áll a kapu előtt, hogy betonhátvédnek is megfelelne...

Véleményünk: ügyes!

Nápolyi üzembe sütőket FELVESZÜNK.

Jelentkezni lehet:

Pestvidéki Vendéglátó Vállalat,
Tatabánya I., József A. utca 13/1.

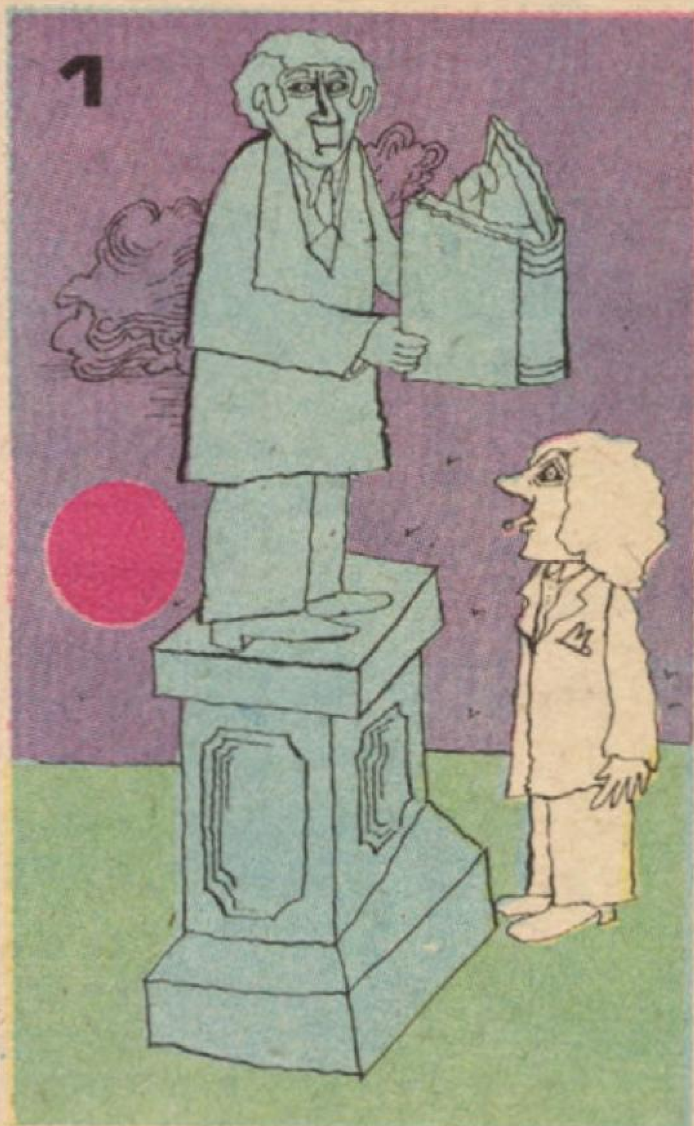
Turistaútlevélről a cég gondoskodik?

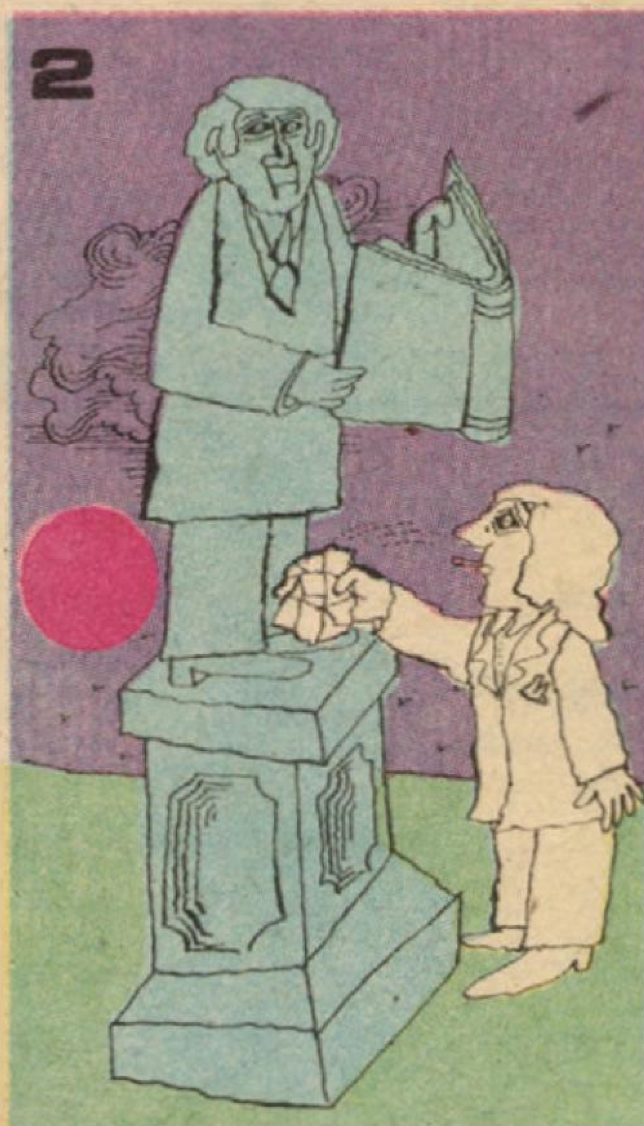
(A Komárom Megyei Dolgozók Lapjában észlelte Gyarmati Kálmán, tatabányai olvasónk)

Ezt a reklámot Bartha István olvasónk a Napos oldal c. kiadványban fedezte fel. Állítása szerint nem egészen bizonyos abban, vajon egy ilyen foghíjas mosoly a legjobb hirdetés-e egy kitűnő fogpaszta számára. Versikét is javasol a kép alá:
„Mosson fogat Amodenttel,
Az enyém is attól ment el!"

PECHES SZOBOR-RONGÁLÓ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az ellenőr bemegy a vendéglőbe és megebédel.

— Nem értem, miért mondják hogy itt rossz a koszt — mondja az ebéd végén. — A kávé például nagyon jó.

— Elnézést, uram — feleli a pincér. — Ez nem kávé, hanem tyúkhúsleves metélt tésztával.

(Itt levágandó!)

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

POSTAHIVATAL

HELYBEN

Csak fiatalokról

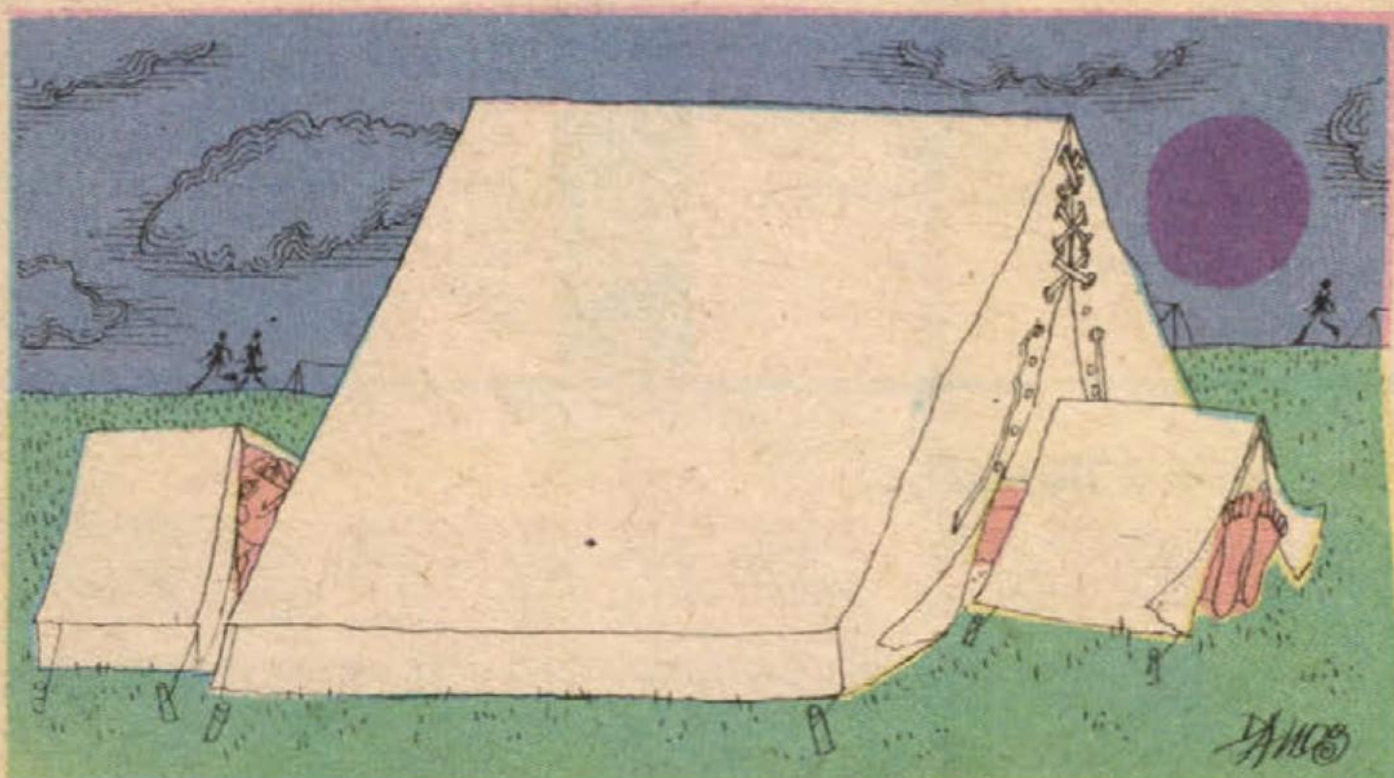
FELTŰNÉSI VISZKETEGSÉG

FELKÉSZÜLT VIZSGÁZÓ

NŐNEK A FIATALOK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy kiskocsi újdonsült tulajdonosa megkérdi a benzinkút kezelőjét:

— Milyen olajat vegyek?

A kezelő megnézi a kocsit és így szól:

— Csukamájolajat.

— — — — — — — — — — — (*Itt levágandó!*) — — — — — — — — — — —

MEGRENDELŐLAP

197...................................... hó 1-től megrendelem a Ludas Matyi című lapot,

.... példányban, az alábbi címre:

A megrendelő neve: ....

Irányítószám: ☐☐☐☐ város (község, falu) ....

.... utca .... hsz. .... ajtó.

Az előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

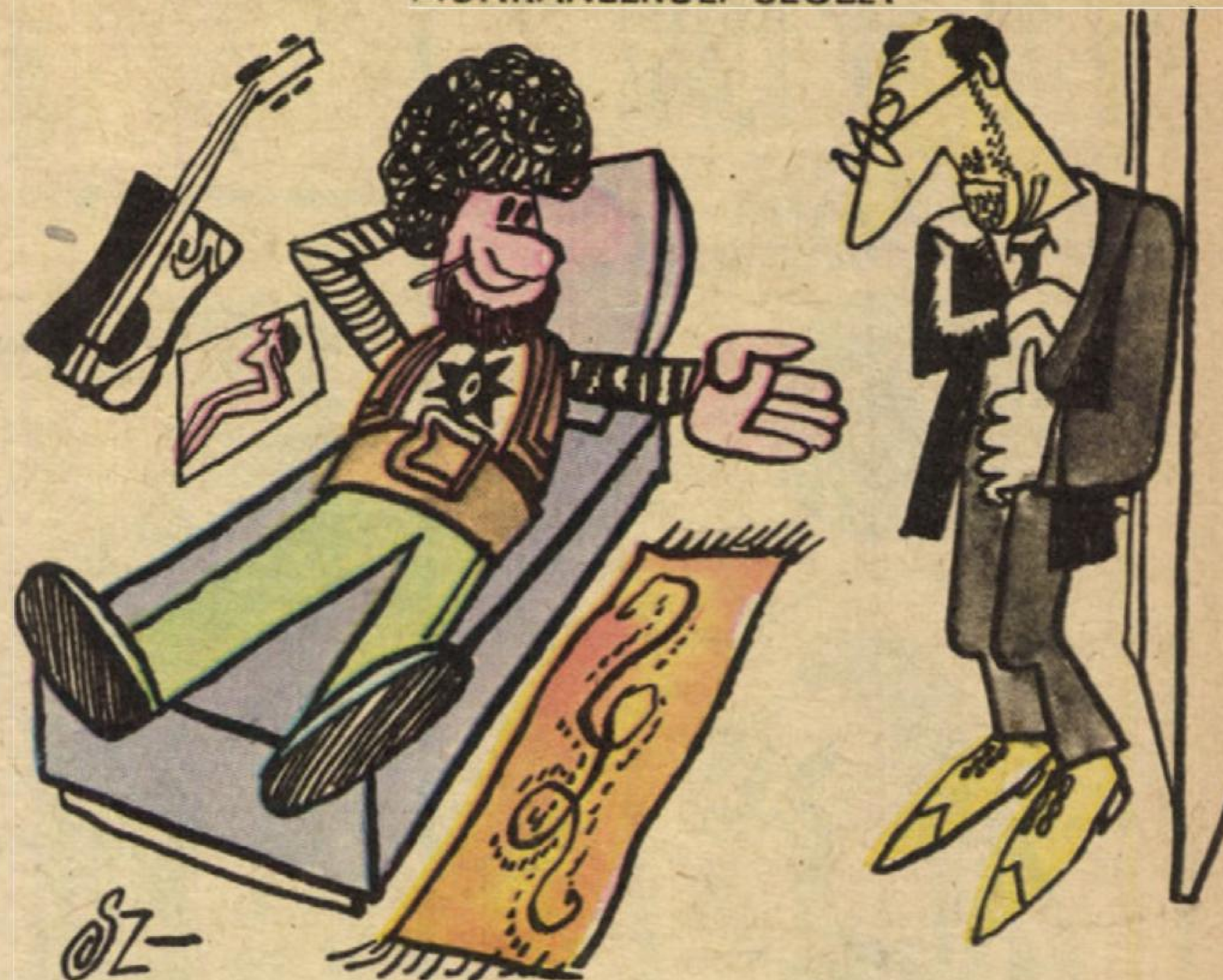
............................, 197...... .... hó .... nap.

(Kérjük nyomtatott betűkkel kitölteni!)

....

aláírás

MUNKANÉLKÜLI SEGÉLY

FÁY ANDRÁS *fabuláiból*

Dühös-mergesen ugatta *a kutya* az elmenő szekeret, s kapdosott a kereke után.

— Mit dühösködöl? — csitítja a tehén — nem árt neked az a kocsi!

A kutya tovább csikorgatta a fogát.

— Nem árt? De halad, én meg maradok!

Az irigység mást sem enged boldogulni.

*

Szidták a madarak *a kakukkot,* hogy idegen fészkekben hagyogatja el a tojásait. De a kakukkról lepergett a szó.

— Mindig lesznek jószívű együgyűek, akik különben gondoskodnak magzataimról, mint én magam.

Milyen bátran tart számot a restség és a gonoszság mások gyengeségére meg jószívű együgyűségére!

*

A gazdag hangyáktól eleséget könyörgött a prücsök.

— Juttassatok bőségtekből a népzenésznek, aki művészetével elringatja gondjaitokat és elűzi unalmatokat.

Adtak neki. Aztán odatipegett a borz.

— Nyújtsatok nekem is, gyámoltalannak. Lám a kövérségtől alkalmatlan vagyok a munkára, még élelmet sem gyűjthettem magamnak.

Megszánták s néki is adtak. Még el sem ment, nyomakodik nyájasan utána az egér és rémítgeti őket.

— Tudjátok barátaim, hogy az uraság szobája falán lyuk van, azon keresztül hallottam, hogy ki akarnak forrázni titeket. Ha gazdogságotokból juttattok nekem is (most egy kicsit meg vagyok szorulva) szószólótok leszek, s megmarad a boly.

Mit nem adtak volna szegény hangyák az ígért pártfogásért. A patkány megkímélte őket, nem kért, csak lopott. A kárvallott hangyák — látva, hogy fogy a készlet — a bátor hörcsögöt hívták segítségül. A hörcsög aztán vitézül el is verte a tolvajt, de az ügyefogyott hangyák majd minden eleségét elvitte — hadizsákmányul.

Bajos ám a dolgos rendnek olyan társaságban élni, ahol sok a heverő.

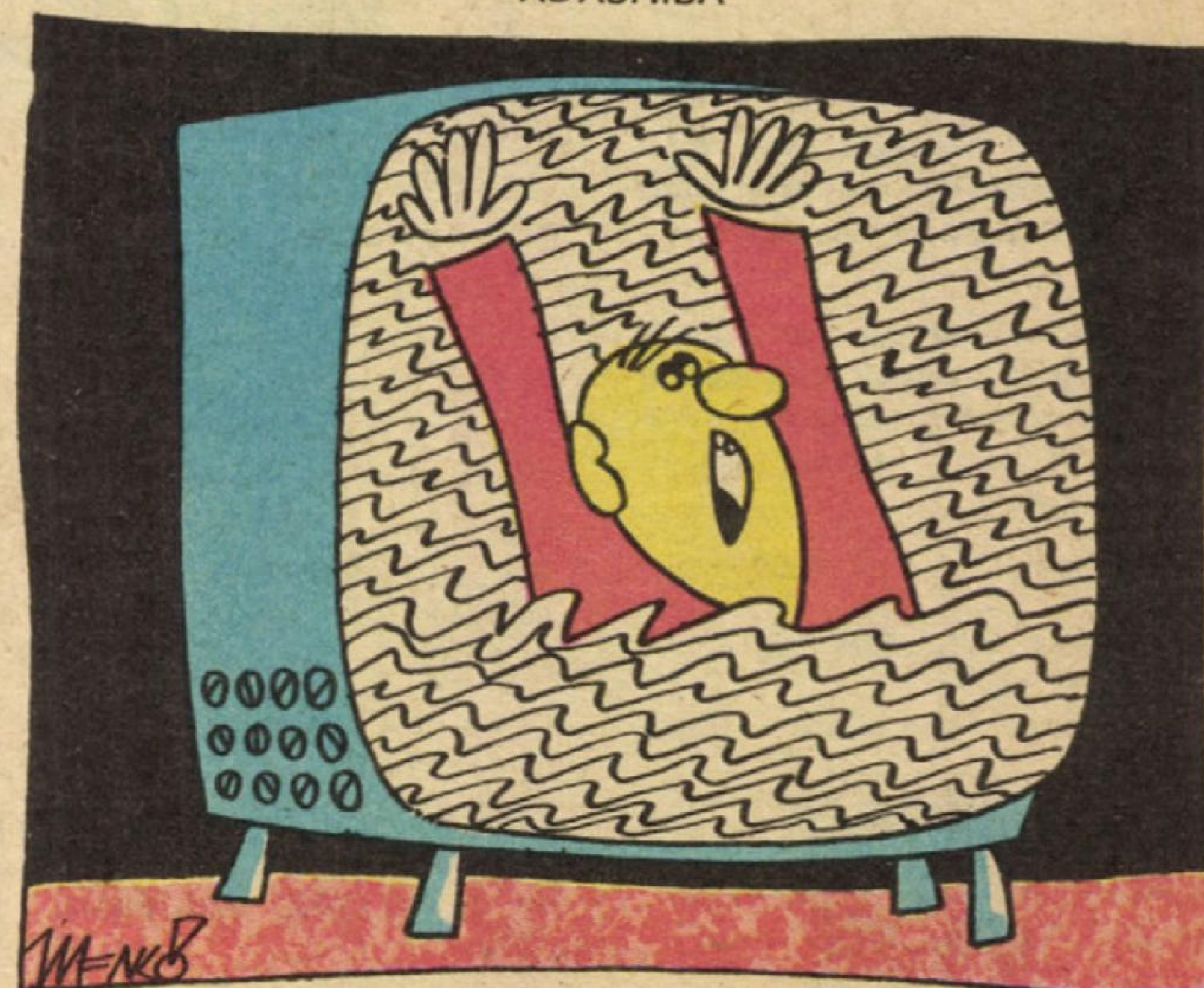
*

A *csipkebokor* korholta a *csalánt:*

— Mindenki kerül téged, mert szúrsz!

— Igen, védekezésből megszúrom, aki hozzám nyúl. Hát te? — kérdezett vissza. — Te kinyújtod a karjaidat s gyakran a gyanútlan járókelőt is megszaggatod! Melyikünk hát a cudar?

ADÁSHIBA

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

FORRADALMI ÚJÍTÁS

Példátlan eset történt Washingtonban. Az amerikai bürokrácia történetében először egy hivatalnok azzal a kéréssel fordult a kongresszushoz, hogy szüntesse meg évi 20 ezer dolláros fizetéssel járó állását és természetesen a fizetést se folyósítsa tovább. A példamutató tisztviselő neve Jubal Hale. Stallumának hivatalos elnevezése a következő volt: „A Szövetségi Bányabiztonsági Felülvizsgáló Hivatal főtitkára". Ezt a hivatalt 1971-ben állították fel, azzal a céllal, hogy az ércbányák esetleges bezárása ellen benyújtott fellebbezéseket felülvizsgálják. Miután azonban egyetlen bányát sem zártak be, nem volt fellebbezés. A kongresszusnak benyújtott kérvényében Jubal Hale azt írta: „Négy esztendeje fényűzően berendezett irodámban csak whiskyt és kávét hörpölök. Tavaly kénytelen voltam lakásomból az irodába szállítani sztereo lemezjátszómat, amelyen naphosszat Beethovent hallgatok. Kérem állásom megszüntetését."

Percy szenátor, aki a kongresszusban az üggyel foglalkozik, azt javasolta, hogy a becsületes bürokratát nyomban ki kell nevezni egy másik fontos kormányhivatalhoz. Franciaországban a Figaro átvette a hírt és a következő kommentárt fűzte az eseményhez: „Az ilyen és ehhez hasonló javaslatokat nemcsak a dollárövezetben kellene megvizsgálni".

Valóban.

BOSZORKÁNYOS BIZOTTSÁGOK

Columbia fővárosában, Bogotában augusztus utolsó hetében figyelemre méltó nemzetközi konferenciát tartanak. A tanácskozás hivatalos neve „Boszorkányok első nemzetközi világkongresszusa". A szervező bizottság vezetője egy Simon Gonzales nevű úr, aki szerint a földgolyó különböző országaiból körülbelül háromezer boszorkány várható Bogotába. Már azt is tudjuk, hogy a konferencia milyen albizottságokra fog oszlani. Íme a legfontosabbak: érintkezésfelvétel idegen bolygók lakóival; jövőbelátás; halottidézés; bűvölés; tenyérjóslás; gondolatolvasás. A vendégek névsorában néhány meglepő személyiség is található majd. Így például Edgar Mitchell, volt amerikai asztronauta és Fellini, a világhírű olasz filmrendező. Fellini nyilatkozott is utazásáról egy olasz lapnak, mondván, hogy a bűvöléssel foglalkozó albizottságban kíván majd tevékenykedni.

Filmen mindenesetre néhányszor sikerrel csinálta.

PAPAGÁJ-KARRIER

Új fejezet kezdődött a bűnözés nemzetközi történetében. Helyszín: Ausztrália. Közismert, hogy az ötödik földrésznek különleges állatvilága van, s északi részén olyan trópusi állatfajok tenyésznek, amelyeknek Nyugat-Európában és az Egyesült Államokban óriási piacuk van állatbarátok körében. Az ausztráliai rendőrség most hivatalos jelentést adott ki a helyzetről. Ebből az olvasó megtudhatja, hogy New Yorkban a kéknyelvű gyíkért 500 dollárt, bizonyos kígyófajtákért 1000 dollárt fizetnek és a mutatósabb trópusi békafajok egy-egy példányáért is 70 dollárt lehet kapni. A sztár azonban a papagáj. Amszterdamban a Vörös és Zöld Rosella párja 6000 dollárba kerül. Az Aranyvállú és a Szuperb egy-egy párjáért 13 000 dollárt is fizetnek. Ausztráliában 1955 óta törvény tiltja az állatexportot. A feketepiac szívó hatása azonban olyan nagy, hogy az állatcsempészés az ausztráliai bűnözési hullám legújabb sztárja. A Melbourne Times szerint „ma már az állat- és madárcsempészés nagyobb hasznot biztosít az alvilágnak, mint a kábítószerek forgalomba hozatala vagy a bankrablás. A régebben rablással és kábítószer-csempészéssel foglalkozó bandák sorra átállnak állatcsempészésre."

Az ausztráliai repülőtereken rövidesen különleges szerkezeteket állítanak fel, hogy a rendszerint elkábított és duplafenekű ládákba csomagolt drága rakományra rábukkanhassanak.

Az ország környezetvédelmi minisztere azonban pesszimista: „Amíg Nyugat-Németországban és Amerikában vannak olyan őrültek, akik egy pár papagájért hajlandók kifizetni egy Mercedes sportkocsi árát, nem lehet sok reménység."

MODERN NŐ

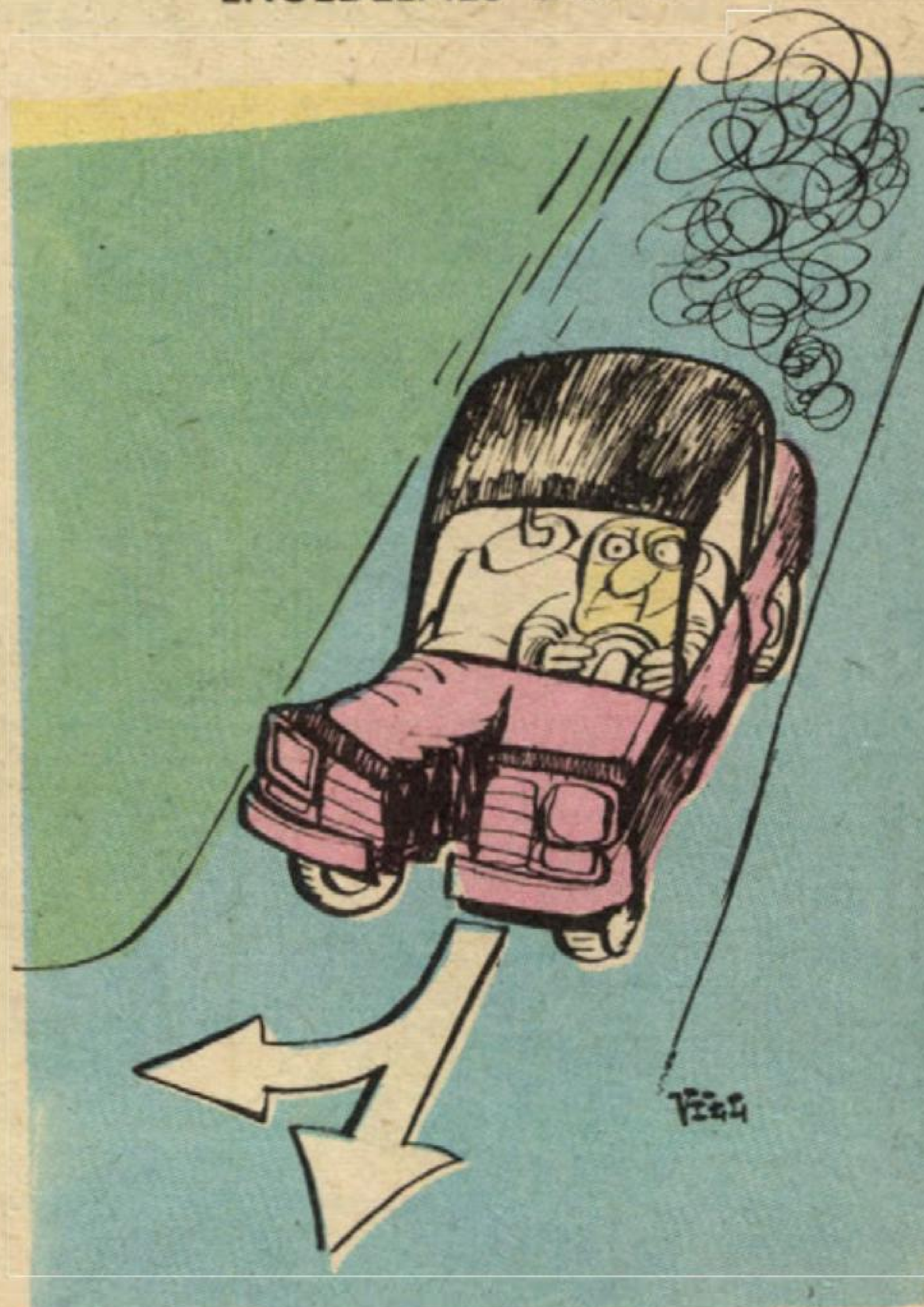

– Hagyd abba, Attila, elhiszem, hogy le tudod igázni a természetet!

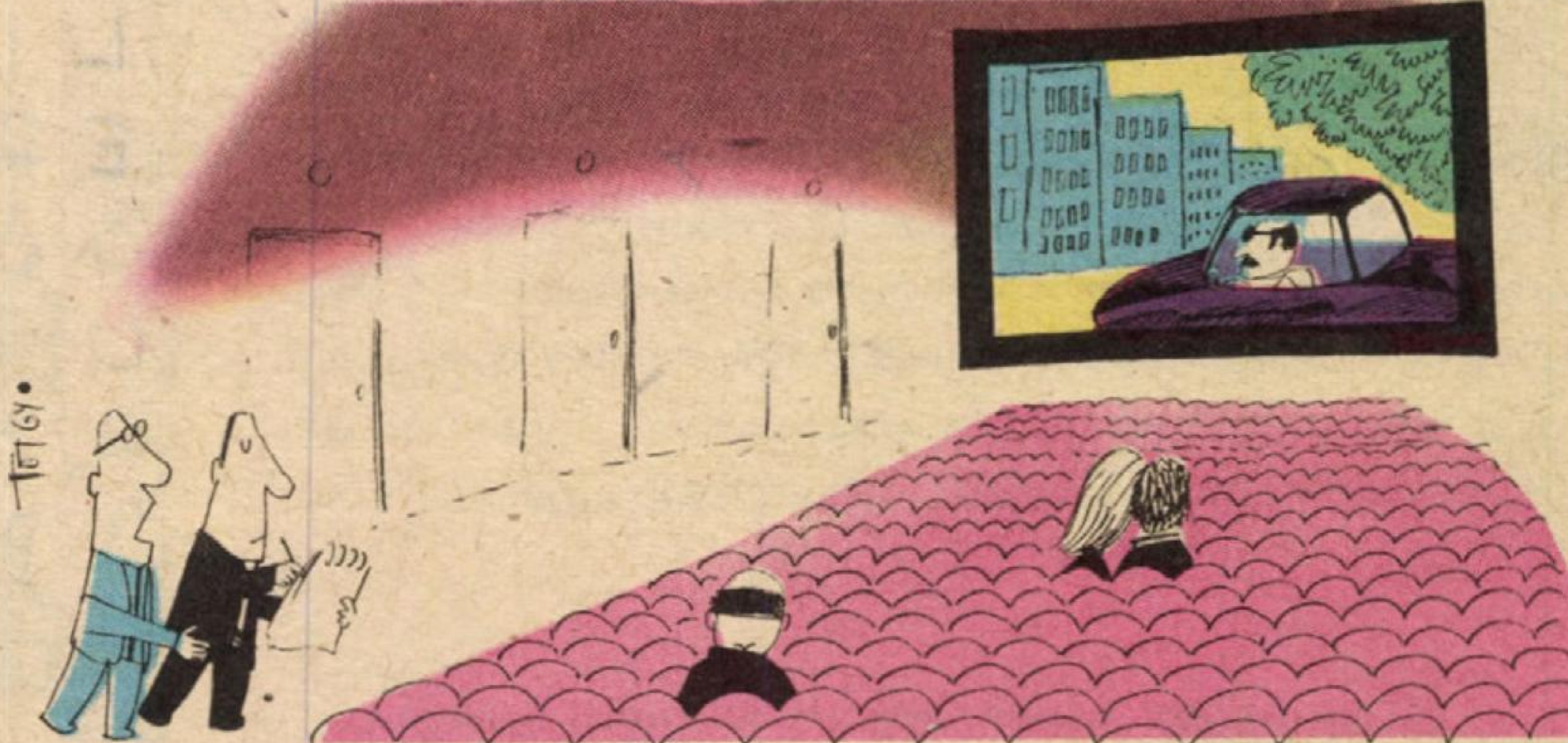
EMLÉKTÁRGY

ENGEDELMES JÁRMŰ

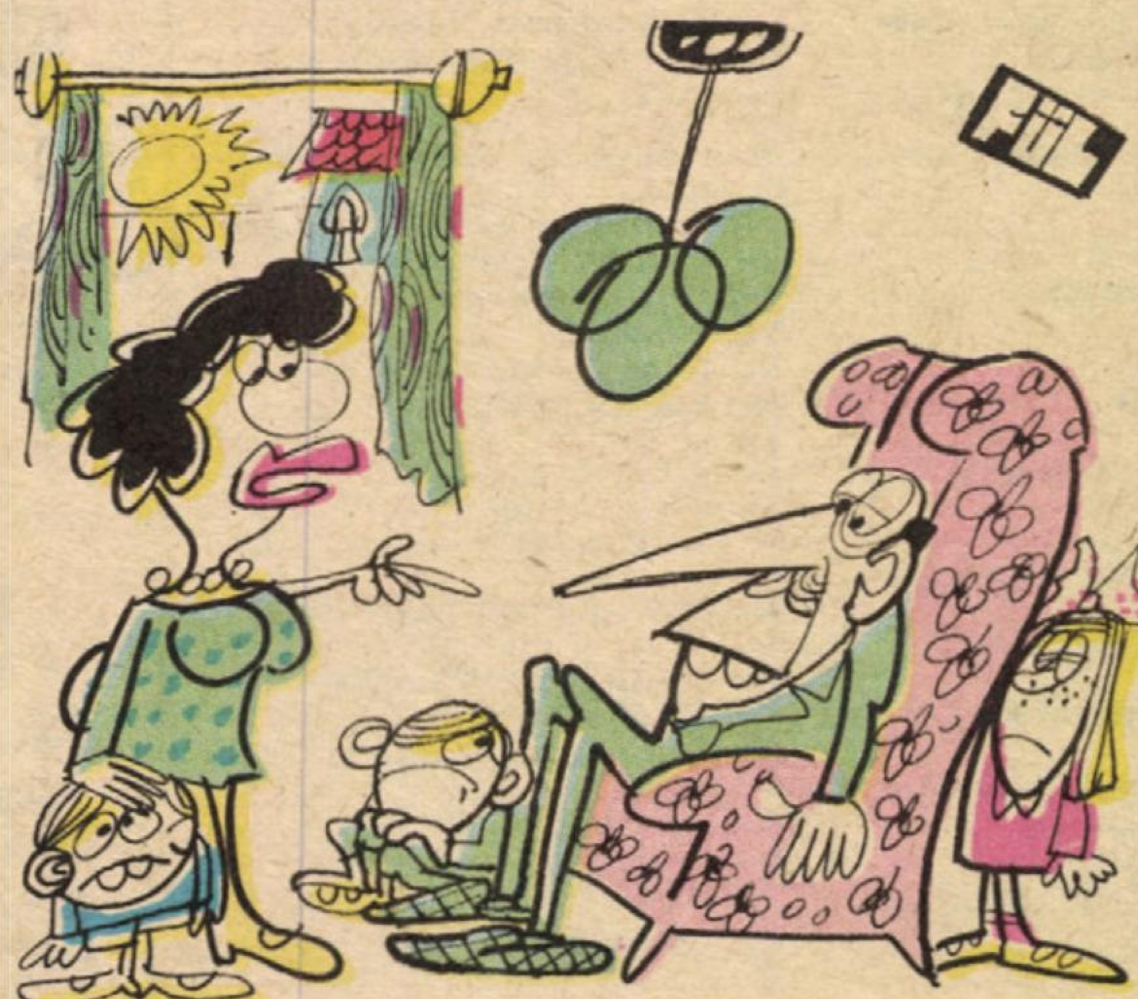

FELMÉRÉS

– Nos, akkor lássuk, hány férőhelyes mozit építsünk legközelebb?...

SPEKULÁCIÓ

– Ha Pistikét kitagadjuk, rá is írathatunk egy telket.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

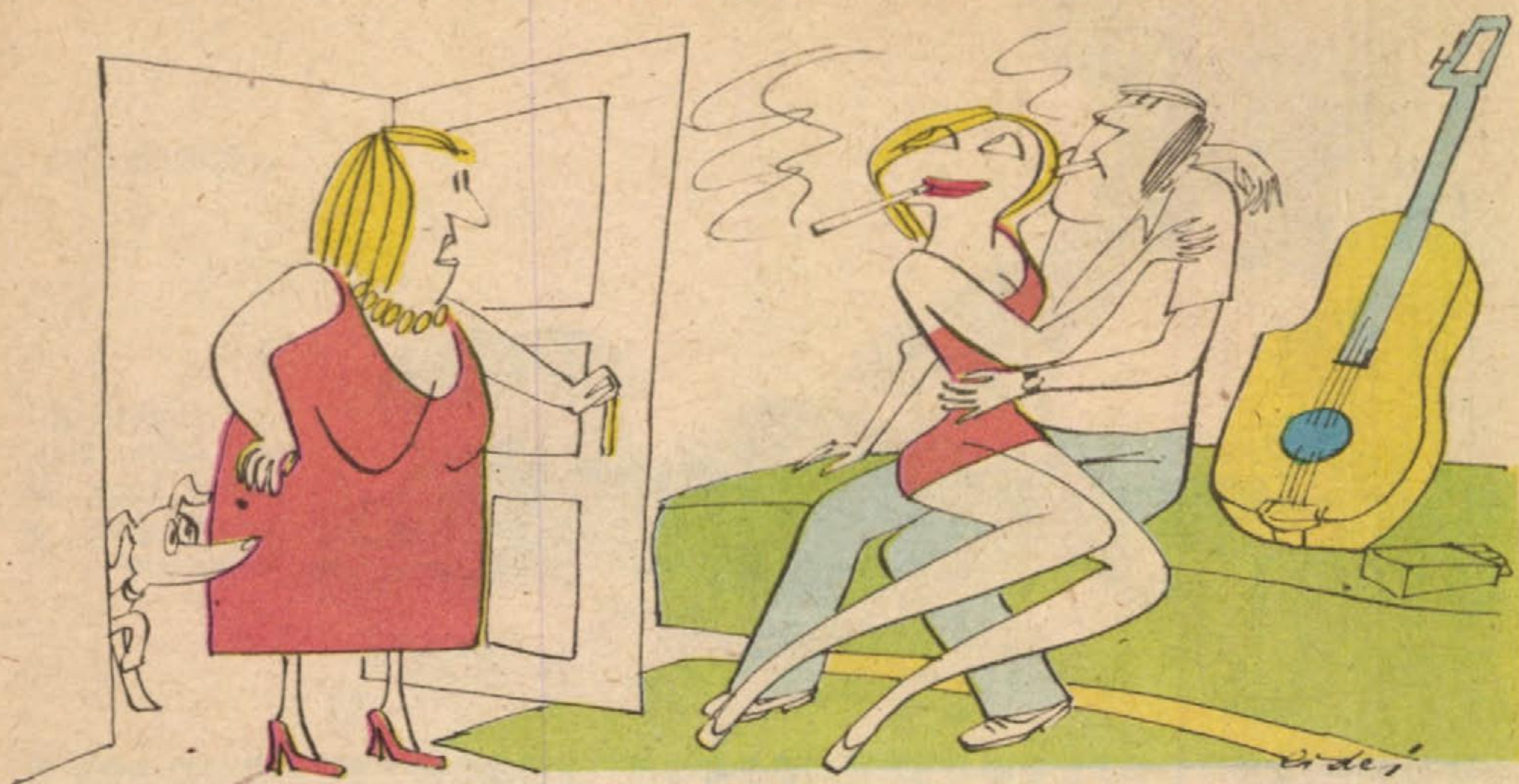
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-28 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ANYAI SZIGOR

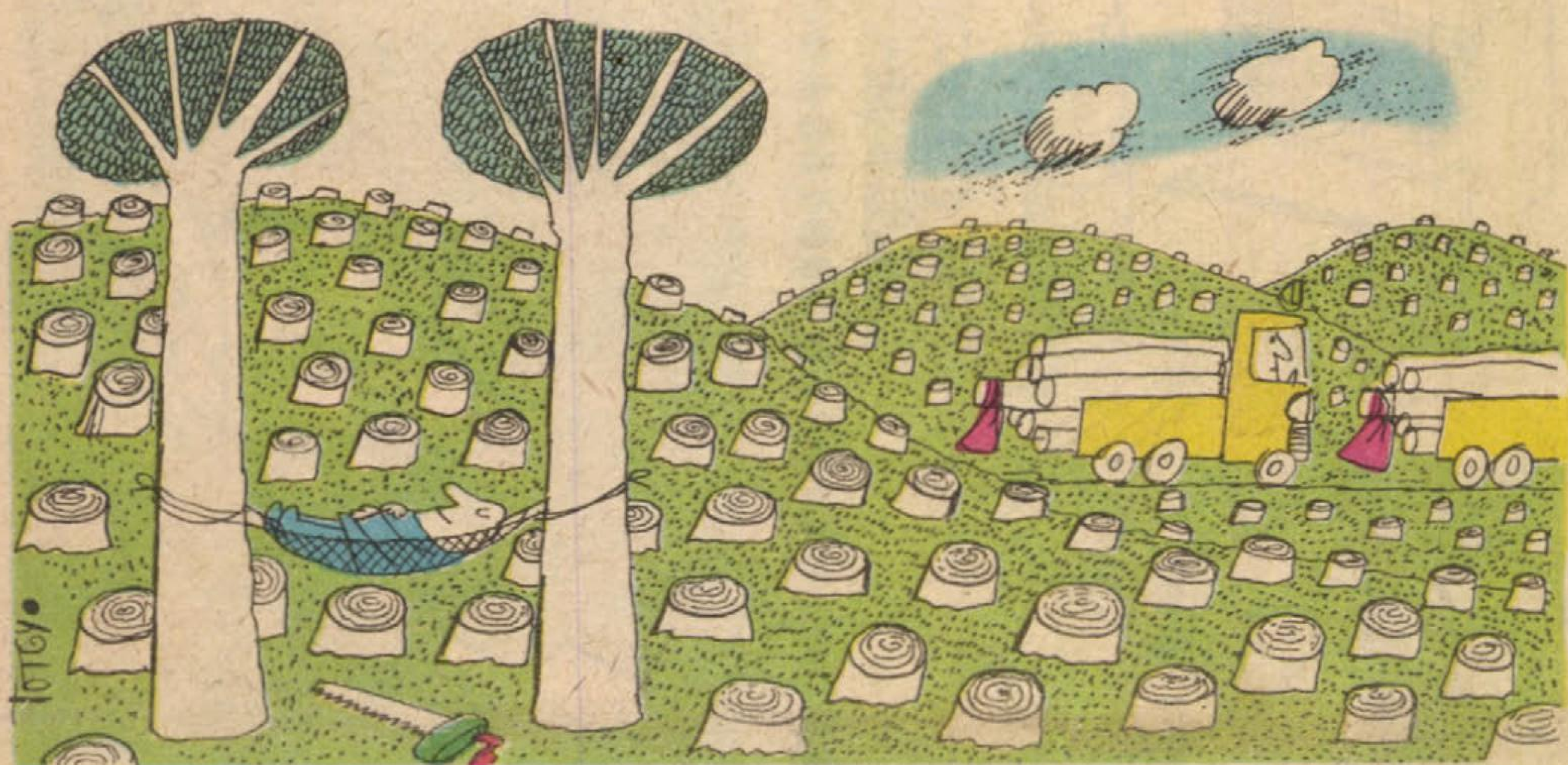
– Ha még egyszer megkínálja cigarettával a lányomat, kitiltom a házból!

ÉRTEKEZLET

Dohányzóknak és nem dohányzóknak.

MUNKA UTÁN ÉDES A PIHENÉS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Vásárló: Nagyon tetszik nekem ez a kutya, de — szerintem — nagyon rövid a lába.

Eladó: Miért mondja azt, hogy rövid, hiszen földig ér a lába!

Hátha valaki nem ismeri...

Színházban ül a feleségével Kapronai, s a darab nagyon megnható lévén, Kapronaine állandóan a könnyeit törli. Udvarias férje a szünetben megkérdi tőle: — Ne adjam kölcsön a zsebkendőmet? — Nem, köszönöm ... — hárítja el az ajánlatot Kapronainé és hozzáteszi: — Vízszintes 1 — függőleges 45. megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb július 14-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

1 A	2 K	3 Ö	4 V	5 E	6 T	7 K	8 E	Z	9 Ő	10 F	11 E	12 L	13 V	O
14 L	A	T	I	N	Ó	R	A	■	15 S	I	M	E	O	N
16 L	I	T	■	■	17 H	I	R	18 N	E	V	E	S	■	Á
19 E	R	A	S	20 M	U	S	■	E	■	21 E	L	S	Ő	S
22 G	Ó	L	■	23 É	V	Z	24 Á	R	25 Ó	■	26 Ü	I	■	T
O	■	27 Á	L	L	A	T	K	E	R	T	■	N	■	A
28 R	28/a	L	■	29 A	B	U	K	I	R	■	30 E	G	31 Á	L
32 I	P	A	33 R	■	34 O	S	■	D	■	35 K	U	■	36 R	Á
A	■	37 T	O	38 T	H	■	39 V	Á	40 R	A	T	41 L	A	N
■		■	■	42 T	U	43 S	■	44 K	A	R	E	S	Z	■
45 M	■	46 Ü	47 K	■	■	48 Ú	49 T	■	N	■	R	■	50 Á	51 S
É	■	52 D	A	53 K	54 O	T	A	■	55 G	56 É	P	57 É	S	Z
58 G	59 Y	I	L	O	K	■	60 T	61 R	O	G	E	R	■	I
62 B	Á	N	A	T	O	63 S	■	64 U	O	■	■	65 E	66 I	N
E	L	E	F	É	R	A	Z	E	N	Y	É	M	B	E

VÍZSZINTES

14. Egyes gimnáziumok tanrendjében szerepel
15. Bolgár cár volt, Bizánc legyőzője
16. Űrmérték röv.
17. Akinek a neve általánosan ismert
19. Nagy németalföldi humanista (a 15—16-ik században élt)
21. Kisdiák
22. Labda a kapuban
23. A tanév befejező ünnepélye
26. Ö. I.
27. Népszerű hely a pesti városligetben
28. Rag
29. Nelson itt semmisítette meg Napóleon hajóhadát
30. Egyenlő — idegen szóval
32. A nemzetgazdaság egyik pillére
34. Csont — latinul
35. A szél
36. Igekötő
37. Nagyszerű magyar költő (Árpád)
39. Amire nem számítunk s mégis bekövetkezik
42. Fekete folyadék
44. Károlyt becézik gyakorta így
46. U. K.
48. A közlekedést szolgálja
50. Földmunkát végez
52. Az USA egyik állama
55. Szakképzettséghez kötött foglalkozás
58. Szúrófegyver — irodalmi szóval
60. Faragatlan, durva alakra mondjuk
62. Szomorú
64. Ugyanott röv.
65. Egy — németül

FÜGGŐLEGES

1. Jelképes kifejezése egy gondolatnak
2. Afrikai főváros
3. A meggazdagodás egyik módja
4. Karddal verekszik
5. N
6. A teljes zűrzavar és káosz
7. Az egyházak tanítása szerint Isten fia
8. Fül — angolul
9. „Sem rokona, sem boldog ..."
10. Öt — angolul
11. A legegyszerűbb gép
12. Német drámaíró, a felvilágosodás harcosa
13. V. O.
18. A görög mitológiában szépséges lányok, akik a tenger mélyén fényes palotákban laknak
20. Szótlanul elgondolkozó
24. Á. K. K.
25. Szerv
28/a. Rövidítés zenei műveken
30. A kilenc Múzsa egyike
31. Üzleti művelet
33. Görög r betű
35. Testrész
38. A múlt idő jele
40. Burma fővárosa
41. L. S.
43. Szöglet, sarok
46. Olasz város
47. A Turandot egyik szereplője
49. Igeképző és hajórész
51. Nem a visszája
53. Kiváló hegedűművészünk (László)
54. A történelem egyik szakasza
56. Lángokban áll
57. Többnyire kitüntetés
59. N-nel: emésztőnedv
61. Francia út
63. S. A.
66. ..rahim

„MILYEN SZERENCSE!"
című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Friss nyulat kaptak talán?
— Valaki visszaküldte az adagját.

100—100 forintot nyert:

Mellár Imre, 2443. Százhalombatta, Pf. 40/c

Kiss Melinda, 2014. Csobánka, Vöröshadsereg u. 6.

Hegyi Antalné, 8000. Székesfehérvár, Pintér lktp. 18. III.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
frissnyulatkapt
 ivoviz aparipa
vonzás akaro  k
ada b ob gambit
lektor s yc ota
aj akusztika al
kapu zsurlo aná
inárcs riksa an
velur  doo len
ii semmi satnya
sre diéta na ag
solti zálogjegy
z toto sinai  a
akol nn bor jol
küldteazadagját
```